Nr. 111. Niedziela, 16 Maja 1897. Rok 87.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 8 maja b. r. nadać najmiłościwiej podkomorzemu i pozasłużbowemu majorowi, Edwardowi hr. Chołoniewskiemu, przy sposobności zamianowania go równocześnie wielkim ochmistrzem Dworu Jej ces. i król. Wysokości Najdostojniejszej Cesarzewiczowej-Wdowy Arcyksiężnej Stefanii, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

P. Namiestnik przeniósł c. k. koncypistę Namiestnictwa Marka Maksymiliana Krynickiego ze Zbaraża do Stryja i c. k. praktykanta konceptowego Namiestnictwa Piotra Seweryna Buszyńskiego z Husiatyna do Zbaraża.

P. Namiestnik jako Prezydent c. k. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych zamianował c. k. oficyała kancelaryjnego przy tejże Dyrekcyi, Adolfa Kopczyńskiego, c. k. adjunktem kancelaryjnym w IX. klasie rangi.

Obwieszczenie

c. k. lwowskiego Namiestnictwa z dnia 13 maja b. r. do l. 41.702 podające do wiadomości reskrypt c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, mocą którego zabroniono wprowadzać bydło rogate do Królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z bliżej oznaczonych miejscowości Prus i Saksonii, zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 maja.

Projekt adresu Izby panów Rady państwa, uchwalony przez większość komisyi adresowej brzmi, jak następuje:

Wasza Cesarska i Apostolska Mości!

Najmiłościwszy Panie!

Wasza Ces. Mość raczyła powitać ze zwykłą łaskawością Reprezentacyę Państwa, zgromadzoną około Tronu Cesarskiego przed ponownem rozpoczęciem swej konstytucyą wskazanej działalności, oraz wystosować do niej mądre słowa, pełne ojcowskiej pieczołowitości.

Izba panów, wyrażając z radością swą najczołobitniejszą podziękę za to, oraz za najłaskawsze uznanie, którem odznaczoną została płodna działalność Rady państwa w ubiegłej sesyi, prosi najuniżeniej Waszą Ces. Mość o najłaskawsze przyjęcie zapewnienia niezmiennej wierności i zupełnej gotowości do ofiar. Izba panów jest gotową teraz równie jak dawniej, współdziałać dla dobra ojczyzny w myśl życzliwych zamiarów, wyrażonych przez Waszą Ces. Mość przy dokończeniu zaczętych dzieł i przy rozwiązywaniu nowych prawodawczych zadań.

Izba panów podziela zadowolenie Waszej Ces. Mości z tego, że udało się doprowadzić do końca prawodawczą pracę około rozszerzenia prawa wyborczego, które zapewniło konstytucyjną reprezentacyę szerokim warstwom ludności.

Również i my żywimy nadzieję, że rozumne współdziałanie zastępców wszystkich warstw, przy umiarkowanem ocenianiu i rzeczowem uwzglednieniu często tylko pozornie sprzecznych interesów, umożliwi szczęśliwe rozwiązanie zadań, wymienionych w Najw. Mowie tronowej, zadań na polu rozwoju cywilizacyjnego i materyalnego; przedewszystkiem umożliwi także okazanie w pełniejszej mierze udowodnionej już troskliwości ustawodawstwa o zdrowe reformy socyalne w ramach istniejącego porządku społecznego. Izba panów podda dokładnemu zbadaniu zapowiedziane przedłożenie reformy ustaw o ubezpieczeniu robotników w razie choroby i nieszczęśliwych wypadków.

Słów Waszej Ces. Mości, odnoszących się do potrzeby poważnej opieki nad stanem przemysłowym, wysłuchała Izba panów z tem większem zadowoleniem, że przeświadczeni jesteśmy o ważności utrzymania stanu przemysłowego w życiu ekonomicznem. Przekonani jesteśmy również i o tem, że nieustanne straty, które ponosić musi ten stan w skutek zmienionych warunków produkcyi, można usunąć. jeżeli podniesie się jego fachową dzielność wogóle, a w szczególności zdolność wytwórczą przez popieranie assocyacyi, naturalnie przy rozumnem współdziałaniu samego także stanu przemysłowego. — Również udzieli Izba panów najsilniejszego poparcia zapowiedzianym przez Rząd środkom, dążącym do poparcia przemysłu, którego wybitne znaczenie dla całości organizmu ekonomicznego Izba panów w całej pełni uznaje.

Wspomniany przez Waszą Ces. Mość, przygnębiający, niepomyślny stan ludności rolniczej, który zwłaszcza w ziemiach austryackich stanowi podstawę porządku społecznego, wzmacnia także Izbę panów w przekonaniu, że ustawodawstwo rozwinąć winno działalność równie szybką jak energiczną, ażeby przyjść z pomocą temu ciężkiemu położeniu, wywołanemu przez stosunki obecnej doby. Witamy tedy radośnie Orędzie Cesarskie, które daje świadectwo o gorącej troskliwości W. C. M. rolnictwo, zagrożone tak wielu niebezpieczeństwami, a w zapowiedzianem prowadzeniu dalszej akcyi około zawodowej organizacyi tego stanu upatrujemy wiele znaczącą rękojmię jego wzmocnienia i podniesienia produkcyi rolniczej. Dlatego zwróci Izba panów pełną uwagę na zamierzone przedłożenie ustawy.

Izba panów musi także uznać, że za najważniejsze i najpilniejsze zadanie obecnego peryodu parlamentarnego uważać należy uporządkowanie układów, które mają być odnowione z krajami Korony węgierskiej, układów o wiele ważnych spraw, dotyczących obu Państw Monarchii.

Odnoszące się do tej sprawy przedłożenia poddamy pod obrady z jak największym pośpiechem, ale równocześnie z gruntownością, odpowiednią ich ważności. Nie będzie można przytem przeoczać, że obowiązujące obecnie układy dały usprawiedliwiony powód do licznych użalań się na niedostateczne uwzględnienie interesów naszej połowy Monarchii, że obowiązujący obecnie stosunek przyczyniania się do wspólnych wydatków nie jest zgodnym z istotną zdolnością wytwórczą obu połów i naszą niesłusznie obciąża, oraz, że utrzymanie jedności Banku austro-węgierskiego stanowi główną podstawę normalnego stanu naszej kwestyi monetarnej.

Żywimy pełną nadzieję, że Rząd doprowadzi do skutku takie układy, które odpowiedzą w zupełności tym wymaganiom i uwzględnią w sposób słuszny i sprawiedliwy interesy obu połów Monarchii. Izba panów nie może powstrzymać się przytem od wyrażenia życzenia, aby się udało znaleść stałą podstawę do oznaczania stosunku przyczyniania się do wspólnych wydatków, przez co peryodyczne ponawianie się układów o kwotę stałoby się zbytecznem.

Najłaskawszą zapowiedź Waszej Cesarskiej Mości, że Rząd otoczy szczególniejszą troskliwością naukę i sztukę, oraz, że wykształcenie powszechne ma być podniesionem przez spokojne ukształtowanie urządzeń na polu szkolnictwa. przyjęliśmy z prawdziwą wdzięcznością.

Uważamy się przytem za szczególnie zobowiązanych do podniesienia, że na najsilniejsze poparcie Izby panów liczyć może zapowiedziane, a przez nas jako konieczne i z radością witane zajęcie się podniesieniem wychowawczej działalności szkoły na podstawie religijno-obyczajowej. Działalności tej nie można ograniczać do organizacyi Seminaryów nauczycielskich, lecz rozwijać należałoby ją przez odpowiednie zarządzenia administracyjne.

Również staranną uwagę zwróci Izba panów na przedłożenia, odnoszące się do podniesienia, rozszerzania i upaństwawiania poszczególnych linij kolejowych. Spodziewamy się, że między nowemi kolejami znajdą się i takie, które będą miały za zadanie połączyć

---

3)

TOWARZYSTWO

PRZYJACIÓŁ SZTUK PIĘKNYCH

we Lwowie.

(1867 — 1897).

(Ciąg dalszy).

Z czasów pobytu Siemiradzkiego we Lwowie datuje się myśl rzucona przez mistrza Henryka, a projektująca urządzanie we Lwowie wystaw z przyznawaniem medali. Na razie brak funduszów podał projekt ów w odwłokę, a późniejsze przeobrażenia, jakim Towarzystwo ulegało, sprawiły, iż zamiar ów aż po rok 1894, to jest do chwili otwarcia drugiej wystawy krajowej we Lwowie, nie doczekał się urzeczywistnienia. Korzystając z bytności Siemiradzkiego, przeznaczył też Wydział krajowy złożony przez niego w swoim czasie dochód z wystawy „Pochodni Nerona“ na stypendya dla uczniów szkoły sztuk pięknych w Krakowie.

Rok 1881 upamiętnił się remonstracyą ze strony Towarzystwa, uczynioną do Wydziału krajowego w sprawie rzekomego umieszczenia „Unii Lubelskiej“ w sali recepcyjnej marszałka krajowego. Wydział nie omieszkał odpowiedzieć na wniesione przedstawienie oświadczeniem tej treści, iż salon, w którym zawieszono nabytą ze składek publicznych „Unię“, pozostanie i nadal salą obrad Wydziału krajowego, zmiany zaś w niej poczynione służyć mają jedynie po to, by przy większych uroczystościach umożliwić komunikacyę między salami recepcyjnemi a biurem marszałkowskiem. Tak więc ku obopólnemu zadowoleniu załatwioną została kwestya „Unii“, która wiele wrzawy wywołała we współczesnej publicystyce. Wystawa, urządzona w roku 1882, mniejszem niż poprzednie cieszyła się powodzeniem, lubo nie brakło na niej kompozycyj pierwszorzędnych, że wymienimy tylko „Sarę“ Merwarta, Lipińskiego „Przed procesyą“ i portrety Horowitza, przedstawiające księstwo Leonów Sapiehów. Dżyste lato, (wystawa trwała od lipca do października t. r.), odstraszało liczniejszą publiczność od odwiedzania oddalonej od miasta auli politechnicznej. Jeszcze gorzej powiodła się wystawa roku następnego (1883), urządzona z powodu malowania auli w ciemnej i ciasnej salce redutowej gmachu skarbkowskiego, a zamknięta ze znacznym, bo przeszło czterysta złotych reńskich wynoszącym niedoborem, który musiano pokryć z funduszów Towarzystwa. Co prawda i artyści obesłali ją bardzo słabo, co tłómaczyła dyrekcya i małym pokupem, jaki Lwów dla malarzy przedstawiał, i banalną krytyką miejscową, sądzącą dzieła sztuki ze zdumiewającą ignorancyą.

Z końcem 1884 roku ustąpił długoletni prezes Leszek hr. Borkowski, zmarł też jego zastępca Tomasz Rayski i zapanowało w Towarzystwie dłuższe bezkrólewie, gdyż wybrany przewodniczącym Karol hr. Lanckoroński godności tej nie przyjął. Wprawdzie sprawy instytucyi prowadził wicepreses, Otton Hausner, lecz widocznie w łonie wewnętrznej organizacyi Towarzystwa zaszły jakieś niedokładności, gdyż wystawa z roku 1884 nie zdołała obudzić szerszego zainteresowania wśród publiczności, a liczba członków pozostawała ciągle na skromnej stopie lat ubiegłych. Towarzystwo chyliło się powolnie ku upadkowi. Artyści urządzali wystawy swych utworów we Lwowie za pośrednictwem prywatnych przedsiębiorców, zarząd zaś chcąc zadość uczynić zaległym pod względem premii zobowiązaniom wobec członków, zużył na ten cel nietylko fundusze obrotowy i zapasowy, lecz nadto musiał się uciec do pożyczki z funduszu przeznaczonego na założenie własnej galeryi obrazów.

Wszystkie te względy w połączeniu z koniecznością urządzenia nieustającej wystawy sztuk pięknych we Lwowie, jako jedynie odpowiedniej aktualnym wymaganiom sztuki, spowodowały zarząd Towarzystwa do zawarcia unii z Towarzystwem krakowskiem, którą to umowę zatwierdziło Walne zgromadzenie członków, zwołane w dniu piętnastym listopada 1885 roku. Nazwa nowopowstałej instytucyi opiewała: „Zjednoczone Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie“, z dyrekcyą złożoną z dwudziestu czterech członków, (piętnastu zamieszkałych w Krakowie i dziewięciu we Lwowie). Dyrekcya ze swego grona miała wybrać prezesa, i dwóch jego zastępców. Pierwszy wiceprezes, wybierany z członków lwowskich, przewodniczył reprezentacyi, której oddane kierownictwo spraw Towarzystwa w naszem mieście.

Bezpośredniem następstwem unii, obowiązującej od początku roku 1886, było otwarcie już w grudniu 1885 r. nieustającej wystawy we Lwowie, z której członkowie Towarzystwa wraz z rodzinami korzystać mogli bezpłatnie, zyskując równocześnie znacznie większe szanse co do wygranych przy losowaniu wobec znacznie większego niż poprzednio, zakupu dzieł na ten cel przeznaczonych. Abdykując z samodzielnego stanowiska, warował sobie wszakże Lwów pewne, wiele znaczące atrybucye, do których należały: zakupno dzieł w celu losowania do wysokości sumy 1500 zł., tudzież zarząd funduszami pozostałymi jeszcze po dawnem Towarzystwie miejscowem. Jedynie fundusz żelazny, mający się tworzyć od chwili zlania się obu Towarzystw, należał do wspólnego zarządu i decyzyi całej dyrekcyi z wliczeniem członków reprezentacyi lwowskiej.

Zanim jednak przejdziemy do skreślenia dziejów „Zjednoczonego Towarzystwa“, raz jeszcze rzucić okiem należy po za siebie na miniony okres ośmnastoletni działalności Towarzystwa lwowskiego. W ciągu tego okresu, prócz wspomnianych już wystaw dorocznych i nadzwyczajnych, zakupiło Towarzystwo z własnych, szczupłych funduszów dzieł do losowania za 25.750 zł., która to kwota w połączeniu z sumą 30.084 zł., uzyskaną ze sprzedaży poszczególnych kompozycyj za pośrednictwem Towarzystwa, złożyła się na pokaźną cyfrę 55.834 zł. W rzędzie premij, wydanych członkom, prócz wymienionych poprzednio kompozycyj Matejki, znalazły się reprodukcye z utworów: Grottgera, („Sybiracy“), Gersona („Łokietek“, „Kopernik“, „Królowa Jadwiga“), Rodakowskiego („Wojna kokosza“), Brandta („Powitanie stepów“), wreszcie Kowalskiego („Napad wilków“) i Rossowskiego („Skazana“).

(Ciąg dalszy **nastąpi**).

Stanisław Schnür-Pepłowski.

drugim torem Północ i Zachód Austryi z jej głównym portem morskim, Tryestem, i które połączą nareszcie siecią kolejową także królestwo Dalmacyi z resztą Monarchii.

Również znajdą wszystkie nasze sympatye zapowiedziane w Mowie tronowej przedłożenia o otwarciu i spożytkowaniu śródziemnych dróg wodnych i o dalszym rozwoju morskich komunikacyj.

Wasza Ces. Mość raczyła zapowiedzieć szczególniej liczne przedłożenia na polu sądowego ustawodawstwa. Izba panów sumiennie zbada te projekty, zmierzające do ważnych reform i pochwala to, że upragniona kodyfikacya wszystkich gałęzi ustawodawstwa karnego nastąpi dopiero wtedy, gdy życie prawne, oparte na nowych podstawach, w swej części formalnej przez ustawy o procedurze cywilnej, pozwoli na rozpoczęcie nowej, wielkiej prawodawczej pracy.

Dalej zapowiedziano w Mowie Tronowej przedłożenia o należytościach sądowych w związku z nowym procesem cywilnym, i o należytościach wogóle, przyczem nastąpi obniżenie opłat przenośnych od mniejszych i średnich nieruchomości i będzie wprowadzona zasada progresyi. Wobec dotkliwego obciążenia całej nieruchomej własności publicznemi daninami, Izba panów wyraża życzenie, aby projekt nie przekraczał dotychczasowego wymiaru i uważa stworzenie jasnej ustawy o należytościach za bardzo wskazane.

Wasza Ces. Mość raczyła także zapowiedzieć przedłożenia o poborze i przymusowem ściąganiu bezpośrednich podatków, przy równoczesnem uregulowaniu sprawy wynagradzania gmin za ściąganie państwowych podatków, tudzież w sprawie udziału krajów w nadwyżkach podatków spożywczych. Ogólne ściąganie podatków przez gminy może tylko wówczas nastąpić, gdy gminy otrzymają odpowiednie wynagrodzenie za trud i odpowiedzialność, z niem połączone.

Zamierzone otwarcie nowych źródeł pomocniczych dla gruntownego uporządkowania gospodarki poszczególnych królestw i krajów, zwłaszcza przez przekazanie nadwyżek z podwyższonych podatków spożywczych i przez stworzenie własnych krajowych podatków, znajduje zupełną zgodę Izby panów, zwłaszcza, że już teraz przekazano zarządom krajowym załatwianie wielu czysto państwowych zadań.

Tylko przy rzeczywistem wzmocnieniu finansowego położenia krajów można myśleć o powiększaniu ich agend. Izba panów podziela całkowicie zapatrywania, wyrażone w Mowie tronowej, że takie powiększenie może nastąpić tylko w miarę doświadczenia i z faktycznych powodów.

Szybsza administracya, o której Mowa tronowa wspomina, jest już teraz wskazaną dla obecnego zakresu działania organów samorządu i tem bardziej zalecić należy urzeczywistnienie myśli rozszerzenia tego zakresu, przy równoczesnem zlaniu z państwowemi władzami, iż na tej drodze uniknie się podwójnego traktowania agend i odpadną koszta, które można będzie obrócić z wielkim pożytkiem na inne cele krajowe.

Zaprawdę rzadko kiedy Reprezentacya państwowa stała przed tak obszernem zadaniem.

Wasza Ces. Mość raczyła łaskawie uznać, że objętość i liczba przedłożeń stawia wielkie wymagania Radzie państwa, określając zarazem warunki, od których rozwiązania zależy szczęśliwe spełnienie zadania.

Uznajemy konieczność pozostawienia Sejmom wszystkich królestw i krajów dostatecznego czasu na załatwienie wciąż rosnących ważnych prac, nie możemy jednak zarazem pominąć życzenia, aby także Izba panów miała możność przedłożone sobie projekty poddać dojrzałej krytyce.

Najw. Mowa tronowa uznaje w szczególności, że jeśli powieść się ma rozwiązanie tak licznych i ważnych zadań, przedmiotowych obrad i decyzyj nie powinny wypaczać narodowe przeciwieństwa. — Także Izba panów musi dobre porozumienie wszystkich austryackich narodowości poczytać za nieodzowny warunek wydatnej działalności Rady państwa. Konieczność tego narodowego pokoju podnosiliśmy zawsze; jeszcze w adresie z 30 kwietnia r. 1891 oświadczyliśmy, że na drugi plan powinny ustąpić życzenia poszczególnych partyj, przy wzajemnem ich stanowiska poszanowaniu. Gdy Rząd cesarski usiłuje w obrębie obowiązującej konstytucyi usunąć przeszkody zbliżenia i przygotować grunt, na którym mogłyby być wyrównane narodowościowe przeciwieństwa, to w tem patryotycznem dziele dozna wiernego poparcia; tem bardziej, że uznać musimy, iż spór narodowościowy ubezwładnia rozwój życia publicznego i wydatną czynność Reprezentacyi ludowej, przy dłuższem zaś trwaniu dobrobytowi austryackich ludów zadać może dotkliwe rany.

Przez wydanie w ostatnich czasach dla Czech rozporządzeń językowych, Rząd wziął pod uwagę znaczenie czeskiego szczepu, wybitnego liczbą i cywilizacyjnym poziomem; jeśli zaś z tego powodu wśród Niemców powstało zaniepokojenie, Izba panów może tylko wyrazić nadzieję, że będzie ono o ile możności wkrótce usunięte. Im wyżej cenimy trwałe zapewnienie narodowego pokoju, tem więcej za zadanie, które Rząd powinien mieć na oku, musimy uznać to, aby, uwzględniając wymagania jednolitej administracyi, przystąpić w drodze ustawodawczej do ustanowienia zasad w zastosowaniu zarówno języka niemieckiego, jak i innych języków krajowych.

Jeśli Reprezentacya Państwa ma postawione sobie wielkie zadanie szczęśliwie rozwiązać, musi być austryackim ludom dany wewnętrzny pokój; dla osiągnięcia tego pokoju błagamy Bożej pomocy. Atoli także zewnętrzny pokój, którym, dzięki mądrej pieczy Waszej Ces. Mości, cieszy się Monarchia od dziesiątków lat, musi być nadal utrzymany, jeśli mają być bez przeszkody prowadzone dalej obszerne prace, powierzone Radzie państwa.

Wasza Ces. Mość raczyła dać uspokajające zapewnienie, że w obec niebezpieczeństw, jakie pojawiły się wraz z ostatniemi zamieszkami na Wschodzie, wszystkie mocarstwa zajęły jednomyślne stanowisko, oraz, że mimo pewnych w ciągu rokowań różnic zdań, pomyślne i w istocie swojej zadowalniające rozwiązanie kwestyi nie ulega żadnej wątpliwości. Tej zgodzie mocarstw, a w szczególności ścisłym przyjacielskim stosunkom z naszemi potężnemi państwami sąsiedniemi, stosunkom, o których wymowne i pocieszające świadectwo dały ostatnie spotkania Waszej Ces. Mości z dostojnymi Monarchami, będzie do zawdzięczenia, jeśli wymagające załatwienia różnice między Turcyą a Grecyą nie będą dalej zakłócały pokoju Europy.

Izba panów żywi wszelką nadzieję, że mądrości Waszej Ces. Mości powiedzie się łącznie ze sprzymierzonemi i zaprzyjaźnionemi mocarstwami, grozę tej wojny złagodzić, uzyskać jej najszybsze zakończenie i wywrzeć wpływ, aby chrześciańskie ludy tureckiego państwa miały wreszcie zapewniony ostatecznie wolny, materyalny i cywilizacyjny rozwój. W ten sposób zapobiegnie się temu, aby pokojowa praca ludów w ogóle, a w szczególności naszej Monarchii nie doznała zakłócenia.

Najjaśniejszy Panie!

Podniesiona na duchu przez Najw. uznanie, wyrażone Radzie państwa, dołoży Izba panów wszelkich starań, aby także w tej sesyi, strzegąc pilnie austryackiej idei państwowej, współdziałać w obfitej w owoce pracy.

Izba panów gorąco pragnie przyczynić się w swoim konstytucyjnym zakresie do pojednania przeciwieństw, istniejących między rozmaitymi, pod łagodnem berłem Waszej Ces. Mości złączonymi ludami.

Ludy Austryi święcić będą właśnie w najbliższym roku podniosłą uroczystość rocznicy 50-letnich Rządów Waszej Ces. Mości. Oby w tej ważnej, historycznej chwili austryackie ludy stanęły, jako bracia, przed Tronem Cesarskim; oby najlepszemu Ojcu krajów, jako najpiękniejszy plon długoletniej, wszystkich poddanych równą miłością obejmującej pieczy, mogły ofiarować złoty kłos narodowego zjednoczenia! Oby Geniusz Austryi unosił się nad jej ludami w dniu tego wielkiego święta!

Chwała i błogosławieństwo Austryi! Chwała i błogosławieństwo jej ukochanemu Cesarzowi!

Rada Państwa.

Wiedeń, 13 maja.

(*Korespondencya „Gazety Lwowskiej"*).

Na dzisiejszem posiedzeniu Izby panów, zagajonem o godzinie 12 minut 20, po raz pierwszy był obecny p. Zaleski i złożył przyrzeczenie na konstytucyę. Prezydent książę Windischgrätz oznajmił Izbie, że Najj. Pan raczył na posłuchaniu przyjąć od prezydyum Izby kondolencyę z powodu śmierci Księżnej d'Alençon i polecić, aby prezydyum wyraziło Izbie podziękowanie Najw. Domu. Poczem poświęcił wspomnienie zmarłemu członkowi generałowi bar. Cattemu, kawalerowi najwyższego orderu wojskowego Maryi Teresy. — Izba uczciła i podziękę Najj. Pana i pamięć zmarłej przez powstanie z miejsc. Poczem bez dyskusyi przyjąwszy konwencyę handlową z Bułgaryą jako jedyny przedmiot porządku dziennego, która to konwencya dziś jeszcze musi być ratyfikowana, zamknięto posiedzenie o godzinie 12 minut 35. — Następne w przyszły czwartek.

Wiedeń, 13 maja.

(*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Dzisiejsze posiedzenie Izby poselskiej zaczęło się krótko po godzinie 10. Wśród publiczności widziano ks. Stojałowskiego w towarzystwie pewnego antysemity z pod Wiednia.

Na stole Izby znajduje się wniosek Czechów pod firmą pos. Sokola, żądający, aby Rząd natychmiast zniósł rozporządzenia byłego Ministra oświaty Conrada z dnia 25 czerwca r. 1885 i byłego Prezesa gabinetu Kielmansegga z dnia 10 sierpnia roku 1895, co do prawnego stanowiska nauczycieli.

Pos. Lecher składa na stole Izby wniosek z wezwaniem do Rządu, aby przy spisie ludności w r. 1900 spisano także wszystkie gospodarstwa rolnicze i leśnicze, tudzież osoby nie mające roboty.

Zanim przystąpiono do porządku dziennego, Niemcy-ludowcy wyprawili burzliwą scenę. Pos. Hofmann-Wellenhof użala się na sposób, w jaki rozdano referaty o zaczepionych wyborach w komisyi legitymacyjnej, szczególnie o wyborach galicyjskich, i stawia wniosek: rozwiązać komisyę, wybrać nową. (*Oklaski* z lewicy, *śmiechy* na prawicy). Pos. Dyk (Czech) odpowiada, że większość komisyi trzyma się najściślej praktyki dawniejszej, wytworzonej przez lewicę, a cały żal do komisyi pochodzi stąd, że nie uległa teroryzmowi, którym chciano zniewolić ją do oddania pewnego referatu pos. Daszyńskiemu. Ponieważ mowca wedle regulaminu nie miał prawa rozwodzić się o wniosku Hofmanna, a mimo dwukrotnego napomnienia przez prezesa nie przestał, przeto prezes odjął mu głos, oznajmiając, że przystępuje się teraz do porządku dziennego. — Na to Niemcy-narodowcy, Niemcy-ludowcy i socyaliści-demokraci wszczęli wielki hałas, wykrzykując, że prezes pogwałca mniejszość. Pos. Steinwender żąda jakiegobądź załatwienia wniosku pos. Hofmanna; gdy zaś prezes odpowiada, że ten wniosek nie kwalifikuje się do dyskusyi, pos. Steinwender oświadcza, że podejmuje go jako wniosek nagły, na co znów prezes replikuje, że taki wniosek powinno się podać na piśmie. Tej sprzeczce towarzyszą ciągłe hałasy i wykrzyki, a przyzwanie do porządku jednego z Niemców-narodowców wywołuje tylko nowe wybuchy. Pos. Foller („dziki" po wystąpieniu z klubu Niemców-ludowców) żąda, aby wniosek Hofmanna traktowano jako nagły i żeby to żądanie poddać pod głosowanie imienne. Prezes odpowiada, że pos. Hofmann powinien podać swój wniosek na piśmie, a wtedy przy dostatecznem poparciu traktowany będzie jak wszystkie inne wnioski nagłe. (*Krzykliwe protesty* z lewicy).

Na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusyi nad nagłym wnioskiem Gregorczycza w sprawie uciemiężenia Słowian na Pobrzeżu przez Włochów i sprzyjające Włochom władze rządowe, jak twierdzą wnioskodawcy. Dyskusya ta zabiera prawie całą resztę długiego posiedzenia, a toczy się między Słowianami południowymi Spinczycem, Żytnikiem, Biankinim, Ferjanczycem i Laginią z jednej a Włochami Rizzim, Lenarsim i Hortisem z drugiej strony; tej drugiej stronie użyczył swej pomocy Niemiec czeski

10)

HISTORYA SABINY.

(Z francuskiego).

III.

(Ciąg dalszy).

Przypuszczam, że pragnął usłyszeć odemnie pochlebne zdanie o swojej twarzy, w zamian za komplement, wystosowany do mojej nogi. Nie jest mi obcą wiadomość, że posiadam dość małą nogę, ale dotychczas nie pyszniłam się tem wcale; od tej chwili moja noga stała się dla mnie szacowną; dziękowałam jej, że winną jej byłam to, co w mojej naiwności wzięłam za oświadczyny, bo przecież Jakób przyznawał, że bardzo był w tej damie zakochany.... To prawda, że miłość owa trwała zaledwie godzinę, ale w każdym razie....

Chcąc zmienić rozmowę, ja znowu kolejno zaczęłam odgrzebywać dawne wspomnienia osobiste, mianowicie wrażenia, jakie odniosłam ze starego, jak świat przedstawienia teatralnego: „La Pondre de Perlimpinpin", w którem był jeden obraz bardzo śmieszny; królestwo lodów, dający sposobność klownom do wykonywania skoków i kozłów nadzwyczajnych, podczas gdy monarcha tego królestwa, spiewa:

„Przedemną każdy plackiem pada!

— Doskonale! — zawołał wesoło pan de Mareuil, możebyśmy sobie zaspiewali?

Stawał się tak samo dziecinnym, jak ja. Uradowana tem odkryciem i coraz więcej podniecona przejściami, jakie nas spotykały w tej podróży, zaintonowałam aryę z „Czarnego Domina": Ach! co za noc! — podczas gdy Prudencya, idąca za nami, do tej pory stękająca tylko od czasu do czasu, pokaszliwała teraz, dając mi do poznania, że przechodzę możliwe granice....

— Śliczna noc! — rzekł Jakób, ale niestety zaraz się skończy. — Przebyliśmy już trzecią część drogi.

— Już! — zawołałam niebacznie.

Niepodobna by mi było zaznaczyć, przez jakie ulice przechodziliśmy. Byłabym poszła na koniec świata, nie wiedząc o tem również, podpierana tem niezmęczonem ramieniem, które czekało tylko sposobności, aby uścisk zacieśnić.

— Obiecałem, że doprowadzę panią szczęśliwie do portu — powtarzał. — Jeżeliby mi się pani wymknęła, nie odpowiadam za nic. Stłukłaby się pani, jak saska figurka; nie byłoby już nic, tylko same kawałeczki z panny Sabiny, a szkoda by była!

— Dlaczego, niech mi pani powie — mówił dalej — dlaczego na tym świecie bywa tak mało nieprzewidzianych rzeczy.... ak, trochę więcej ślizgawicy i takich przechadzek, urządzonych w ostatniej chwili, wtedy, kiedy się człowiek najmniej tego spodziewa! Życie byłoby mniej nudne.

— Życie wydaje się panu nudne? — zawołała zadziwiona. — Nie jestem zdania pana!

— Bo dla pani jest ono jeszcze rzeczą zupełnie nową. Ale dla mnie, który wcześnie otrzymywałem wszystko z wielką łatwością, któremu przychodziło wszystko, zanim jeszcze zapragnął, — nie ma już nic nowego. Tak, zaczynam zanadto znać życie, z jego monotonnością, banalnością, z fałszywemi rozkoszami, głupimi obowiązkami i przenoszę się z zadowoleniem, — czy pani uwierzy — do ponurych dni, najsmutniejszych, jakie były, gdy będąc jeszcze dzieckiem prawie, działałem jak mężczyzna: jedyne dni, w których pełniłem mój obowiązek — czas wojny!

— Proszę! — zawołałam — a więc pani d'Auville dobrze mówiła!...

Zatrzymałam się nagle, czując, że stanę się winną, popełniając niedyskrecyę.

— Cóż takiego mówiła pani d'Auville?

— Mówiła, odpowiedziałam z wahaniem, że mężczyzna powinien przyjąć na siebie obowiązki; gani pana — słyszałam to nieraz — gani, że pan się nie żeni.

— Doprawdy? odrzekł trochę przymuszonym tonem. Mam się żenić.... proszę, tak mówi? Lekarstwo gorsze byłoby niż choroba. Co pani o tem myśli?

Po za nami, Prudencya stękała i kaszlała nieustannie powtarzając: „Co za noc! co za noc!" ale tonem, który nie miał nic wspólnego z aryą z „Czarnego Domina".

Pełen współczucia, Jakób kilkakrotnie już dodawał jej odwagi bardzo uprzejmie a teraz obrócił się znowu do niej.

— Jeszcze chwila wysiłku i cierpliwości! rzekł dobrodusznie; za pół godziny, jeżeli nic nie zajdzie, spocznie pani sobie.

— Pół godziny!...

Zgadywałam myśli Prudency i. Ile też panna Sabina zdolna była szaleństw nagadać przez pół godziny? Och! gdyby pani była tutaj!

Uspakając te obawy:

— Nie troszcz się! rzekłam.

A ona zajęczała:

— Było by czem, panienko, było!.... Nigdy niewidziane.... nie! niech mi Bóg przebaczy, nigdy niewidziano podobnego!...

Trudność w utrzymaniu równowagi skończyć jej nie dała, a sądzę nawet, że i słyszeć tego cośmy mówili we dwoje.

— Cóż pani o tem myśli? mówił Jakób, wracając do swojej kwestyi. Czy sądzi pani, że rada pani d'Auville dobrą by była?

— Jakże mogę wiedzieć?...

— Należy pani, jak to nie raz miałem sposobność zauważyć, do istot bardzo rozsądnych, a zresztą, rada do niczego nie zobowiązuje. Rady są na to, żeby ich nie słuchać.

— W takim razie, oświadczam panu otwarcie, że jestem za celibatem, za niepodległością. Musi to być tak przyjemnie żyć bez krępowania się niczem prócz własnego swego sumienia, a naturalnie i robić, co się podoba! Gdybym była mężczyzną, nie żeniłabym się wcale, a nawet będąc kobietą, wolałabym zachować moją niepodległość, (mówiłam to, myśląc o panu d'Esserent, jako o możebnym moim przyszłym mężu!...) Tylko trzebaby najprzód mieć tę wolność, a to jest rzecz zupełnie wzbroniona dla panien starych czy młodych. Naprzykład taki wybryk, jak nasz dzisiejszy.... Przyznaję, że bardzo zabawny.... a przecież taka rzecz może się zdarzyć tylko wyjątkowo i wiele ludzi znalazło by ją śmieszną.... — (chciałam powiedzieć skandaliczną, ale się powstrzymałam)...

— Smieszną? Nie widzę nic śmiesznego w tem, żeby wracając do domu, starać się ten powrót zabezpieczyć od możliwych wypadków. Żeby tylko pani się nie przeziębiła i żeby głos pani na tem nie ucierpiał.

— Ba! to byłoby wielkie nieszczęście!

— Było by wielkie nieszczęście. Uwielbiam głos pani.

(Ciag dalszy nastąpi).

Pfersche, który oświadczył także, że o ile wniosek zwraca się przeciwko Rządowi, nie ma tu niczego, coby usprawiedliwiało naganę dla Rządu. Pan komisarz rządowy, radca ministeryalny br. Czapka obszernie przedstawił rozruchy i bójki między Włochami a Słowianami jako prowokowane raz przez jedną, drugi raz przez drugą stronę, a stanowisko władz rządowych jako podyktowane tylko obowiązkiem dopilnowania porządku i spokoju publicznego. Mowa pana komisarza rządowego była tylko szczegółową ilustracyą do znanej odpowiedzi Pana Prezesa gabinetu na interpelacye Malfattego i Spinczyca. Wniosek o zamknięcie dyskusyi stawił pos. Znamirowski, a pos. Funke (Niemiec czeski) zażądał imiennego nad tym wnioskiem głosowania, za co otrzymał *szydercze oklaski* od Czechów; lewica jednak poparła żądanie. W imiennem tedy głosowaniu uchwalono 160 głosami przeciw 100 głosom zamknąć dyskusyę, a w zwykłem głosowaniu uznano wniosek za nagły, za czem oświadczyli się także Włosi, i na tem przerwano obrady nad nim.

Koło polskie pod firmą pos. Hompescha składa na stole Izby wniosek następujący: Wzywa się Rząd usilnie, aby w pertraktacyach z Bankiem austro-węgierskim o przedłużenie mu przywileju nałożył nań obowiązek, żeby także kasom oszczędności, spółkom pożyczkowym, tudzież zarobkowym i gospodarskim udzielał przez swoje filie i agencye bez kosztów ubocznych kredytu po zwykłym procencie bankowym, a to w miarę mienia owych kas i spółek.

Pos. Schönerer składa na stole Izby dwa wnioski: 1. zwolnić pięć najniższych klas właścicieli domów od podatku klasowo-domowego; 2. zerwać rokowania z Węgrami, pozostawić na rok jeden teraźniejszy stosunek między obiema połowami Monarchii, a w czasie tym przygotować unię personalną. — Oba te wnioski popierają Niemcy-postępowcy i Niemcy-ludowcy.

Socyalni-demokraci pod firmą Daszyńskiego wnoszą dwie interpelacye: 1. w sprawie zachowania się władz w obec zawieszenia pracy przez robotników Czerniowcach; 2. w sprawie teraźniejszego stosunku Monarchii do Rossyi, tudzież w sprawie interwencyi mocarstw, celem zniewolenia Turcyi do zawarcia pokoju z Grecyą.

Dokonano wyboru kilku komisyj, do których z Koła polskiego weszli, mianowicie: do rolniczej pp. Błażowski, Czecz, Włodzimierz Gniewosz, Górski, Madeyski, Milewski, Potoczek i Wysocki; do budżetowej pp. Eugeniusz Abrahamowicz, Czecz, Kozłowski, Lewicki, Milewski, Piętak, Piniński i Rutowski (do niej wszedł także pos. Daszyński); do kolejowej pp. Borkowski, Władysław Gniewosz, Henzel, Hompesch, Kolischer, Rosenstock, Struszkiewicz i Wiktor.

Komisyę rolniczą uznano za publiczną, a socyaliści i inni z lewicy ponownie żądają tego także co do legitymacyjnej. Głosowanie nad tem na wniosek pos. Kaisera (Niemca-ludowca) odbywa się imiennie. Izba 140 głosami przeciw 120 głosom odrzuca żądanie.

Sąd praski żąda ekstradycyi pos. Wolfa (towarzysza Schönerera).

Prezes naznacza posiedzenie następne na wtorek, co wywołuje wielki hałas na lewicy. Pos. Pessler żąda, aby odbyło się jutro; na co Prezes odpowiada, że zarówno z lewicy, jak z prawicy proszono naznaczyć posiedzenie dopiero na wtorek. Jakoż Izba 153 głosami przeciw 87 głosom odrzuca wniosek Pesslera. Mimo to pos. Schönerer wnosi odbyć posiedzenie w sobotę i położyć na porządku dziennym wnioski o rozporządzeniach językowych. Izba ten także wniosek odrzuca i wśród hałasów lewicy rozchodzi się o godzinie 6.

KORESPONDENCYE

Rzym, 10 maja.

(Audyencya u Papieża.)

(;) Bawiący obecnie w Rzymie prof. dr. Stanisław Smolka, sekretarz generalny Akademii Umiejętności i profesor historyi polskiej w Uniwersytecie Jagiellońskim, został dnia 7 b. m. przyjęty na prywatnej audyencyi u Ojca św. Zaszczyt to i wyróżnienie nie małe, bo od wielu lat już audyencye prywatne stały się rzadkością, rezerwowaną dla wybitnych polityków lub dla biskupów, to też zapowiedź tej audyencyi zrobiła wrażenie w watykańskim świecie, wrażenie, które niewątpliwie odbije się korzystnie dla prac naukowych, jakie nasi historycy od lat dziesięciu przeszło prowadzą w Archiwum tajnem stolicy apostolskiej. Audyencya odbyła się w opisywanym wielokrotnie gabinecie Leona XIII., przy drzwiach zamkniętych, bez świadków; trwała dość długo, co znaczy, że Papież interesował się istotnie swoim gościem i tem, co on mówił. Wiadomo wam dobrze, że p. Smolka zorganizował w 1886 roku wyprawę do Archiwów Watykańskich, liczną, bo brało w niej udział siedmiu historyków, uczniów uczonego profesora, z nim samym na czele. Funduszu na wyprawę dostarczyli: Sejm galicyjski, ks. arcybiskup Morawski, ś. p. książę Władysław Czartoryski, książę Andrzej Lubomirski, JE. Kazimierz hr. Badeni, Ksawery hr. Branicki, Andrzej hr. Potocki, Stanisław hr. Tarnowski, Benedykt hr. Tyszkiewicz i kilka innych osób. Wyprawa, która odrazu przyjęła nazwę utartą już dzisiaj „Ekspedycyi Rzymskiej", powiodła się nadspodziewanie; powróciła do kraju z tak obfitym plonem, że postanowiono nie zaniechać jej, lecz owszem co roku wysyłać kilku młodych ludzi, obznajomionych dostatecznie z poszukiwaniami archiwalnemi, którzyby prowadzili dalej rozpoczęte prace, rozszerzali je i pogłębiali. Co roku też, od lat dziesięciu, ma nauka polska swego przedstawiciela w Archiwum watykańskiem, wśród uczonych wszelkich innych europejskich narodów. Zbiory „Ekspedycyi Rzymskiej", znane już historykom pod nazwiskiem „Tek Rzymskich", złożone są w komisyi historycznej Akademii Umiejętności w Krakowie. Utrzymywanie stałe Ekspedycyi przyjął na siebie kraj, za pomocą Sejmu, który asygnuje corocznie w tym celu specyalną dotacyę. Ekspedycya stoi pod kierunkiem prof. Smolki, który zdaje sprawę z jej postępów Akademii Umiejętności. Zgromadzono dotychczas wyżej 80 tek odpisów, odnoszących się po części do wieków średnich, a głównie do dziejów XVI. i XVII. wieku. W b. r. kierował pracami w Rzymie prof. Uniwersytetu lwowskiego, dr. Wł. Abraham przy współudziale pp. dr. A. Winiarza i H. Kadena.

Ojciec św. wypytywał się bardzo szczegółowo dr Smolkę o wyniki dziesięcioletnich poszukiwań; pytał, w których pontyfikatach znaleziono najważniejsze rzeczy, w skutek czego mógł prof. Smolka mówić o znakomitych zdobyczach dla naszej historyi z czasów Sykstusa V, Klemensa VIII, Pawła V i Inocentego XI. Objaśniał dalej p. Smolka dalszy program prac, wymieniał swych uczniów i współpracowników, a Ojciec św. z widocznem zaciekawieniem słuchał i żądał szczegółów. Wśród rozmowy Leon XIII powiedział: „Prawda? przekonywacie się niezawodnie, że Stolica św. otaczała Polskę zawsze miłością i opieką". Wreszcie dał Papież błogosławieństwo Apostolskie dla „Ekspedycyi Rzymskiej" i sam dołączył błogosławieństwo specyalne dla Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Audyencya zrobiła wrażenie i w Watykanie i w Rzymie. Piszą o niej *Osservatore Romano*, *Italie* i inne dzienniki. Dla prac ekspedycyi polskiej fakt ten nie pozostanie bez prawdziwego pożytku.

Wojna grecko-turecka.

Z głównej kwatery greckiej w Domokos donoszą, że wojska wystawione są na wielkie przykrości w skutek zimna i niepogody. Nie ma prawie wcale namiotów a umundurowanie jest niedostateczne. Wedle źródeł greckich Turcy palą wioski w nizinie tessalskiej i dopuszczają się najrozmaitszych nadużyć a nawet okrucieństw.

Z Aten telegrafują pod dniem 13 b. m., że postanowiono ostatecznie prowadzić operacye przeciw Pentepigadia w Epirze. W tym celu armię grecką w Epirze podzielono na trzy kolumny. Pierwszą stanowi brygada pod dowództwem Doxasa i Bakologlisa jako szefa sztabu; drugą brygada pułkownika Bairaktarisa, trzecią brygada Golfinopulo. Cały ten korpus posiada 48 dział. Brygada Doxasa w sile 6.000 ludzi otrzymała rozkaz zaatakowania Płakü.

Do *Daily Telegraph* donoszą z Aten, że rossyjski minister spraw zagranicznych hr. Murawiew przesłał ambasadorowi Nelidowowi instrukcye w tym duchu, aby tenże postarał się u Porty o natychmiastowe zawieszenie kroków wojennych. Wogóle Rossya miała ostatnimi czasy zająć stanowisko bardzo przychylne wobec Grecyi.

Wedle informacyi otrzymanych w Londynie, W. Porta życzy sobie podobno bezpośrednio rokować z Grecyą.

Z Kanei donoszą: Do Platania przybyły trzy parowce, które mają wziąć na pokład greckich żołnierzy. Oddział grecki na Krecie nie otrzymał jeszcze rozkazu do odwrotu, a to wskutek trudności doręczenia telegraficznych instrukcyj rządu greckiego. Admirałowie ułatwili przesłanie i doręczenie depesz o odwołaniu greckiego oddziału. Prawdopodobnie już rozpoczął się przewóz wojsk greckich z Krety.

Powstańcy ostrzeliwali krzyżownik austryacki „Tiger" w zatoce Kissamo. Kilka pocisków z dział „Tigra" rozprószyło powstańców.

KRONIKA

Lwów, 15 maja.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Nowosiółkach na restauracyę klasztoru i kaplicy, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JE. Namiestnik** książę Eustachy Sanguszko, wyjechał wczoraj nocnym pociągiem pospiesznym do Krakowa, aby wziąć udział w dzisiejszem uroczystem posiedzeniu Akademii umiejętności.

— **JE. Prezydent** sądu wyższego dr. Tchorznicki, wyjeżdża dzisiaj do Karlsbadu.

— **Ks. Arcybiskup Issakowicz**, wyjechał dziś rano wraz z kapelanem swoim, ks. Manugiewiczem, na Bukowinę, w celu dokonania poświęcenia ormiańsko-katolickiej kaplicy, wybudowanej i przeznaczonej dla użytku publicznego w Karapczyjowie przez pp. Romanów Krzysztofowiczów.

— **C. k. Namiestnictwo** nadało opróżnione gr. kat. probostwo *regiae coll.* w Mołodiatynie ks. Teofilowi Szuchewiczowi, gr. kat. plebanowi w Sadagórze.

— **Prof. L. Rydygier**, dyrektor kliniki chirurgicznej, przybył do Lwowa i zamieszkał przy ul. Kościuszki 16.

— **Z Towarzystwa politechnicznego.** Zgromadzenie tygodniowe odbędzie się we środę, dnia 19 b. m. o godzinie 7 wieczorem (Rynek l. 30). Na porządku dziennym: Luźne komunikaty z zakresu budowy maszyn i technologii mechanicznej, przedstawi inżynier p. Stanisław Zdobnicki.

— **W Towarzystwie przyrodników** im. Kopernika, na posiedzeniu dnia 11 b. m. mówił prof. Siemiradzki o „Przyrodzie Brazylii". Zestawiwszy najpierw ogólny zarys orograficzny dorzeczy Amazonki i La-Platy, zatrzymał się prelegent dłużej na płaskowyżu południowem, zaludnionem przeważnie przez kolonistów europejskich. Wzniesiona od 100 do 700 m. falista okolica pomiędzy pasmem gór nadmorskich i rzeką Parana posiada klimat łagodny, podobny do Włoch, glebę zdatną do uprawy wszelkich zbóż europejskich, obszerne obfitujące w źródlaną wodę przestrzenie pastwisk, — oraz w dolinach rzecznych i w całej zachodniej, prawie jeszcze bezludnej połowie kraju, wielkie obszary lasów dziewiczych, obfitujących w araukarye, palisander, mahoń i „herva mate", dostarczające osadnikom źródła zarobku.

Granicę tego regionu południową, stanowi linia kolei z Porto Allegro do Uruguayana, zkąd po nagłem zejściu z wysokiego tarasu schodzimy od razu w region pampasów, z rzadka tylko przecięty lesistemi wzgórzami. Cały ten obszar dzisiaj, z wyjątkiem okolic zajętych przez kolonie europejskie (niemieckie, włoskie i polskie) jest prawie bezludnym, jakkolwiek przed paruset laty był krajem ludnym i kwitnącym. Był to bowiem region stanowiący część państwa paragwajskich Jezuitów, po których wygnaniu brazylijscy awanturnicy ogniem i mieczem go zniszczyli, wytępiwszy niemal doszczętnie ludność tubylczą, której resztki zdziczałe tułają się dziś po lasach, tępione bez miłosierdzia przez Brazylianów w imię niby cywilizacyi.

Prelegent objaśniał wykład swój licznemi fotografiami.

Następnie przedstawił dr. Siemiradzki okaz skamielin z nowo odkrytej wychodniej formacyi jurajskiej w Łukowie na Podlasiu. Są to buły sferosyderytu, znajdowane w czarnych iłach, zawierające liczne okazy Quenstedticeras Lamberti.

W końcu okazał prof. Zakrzewski kilka nadzwyczaj zajmujących doświadczeń z promieniami Röntgena, uzupełniających dawniejszy jego wykład w tej kwestyi nowemi spostrzeżeniami.

— **Ku czci św. Wojciecha** odbył się wczoraj w sali Domu narodnego wieczór uroczysty staraniem Czytelni katolickiej, na którym prof. Majerski wygłosił rzecz o znaczeniu obchodu, poczem „Lutnia" wykonała oratoryum M. Sołtysa „Śluby Jana Kazimierza". Publiczność, nie dość licznie niestety zgromadzona, oklaskiwała gorąco piękne dzieło naszego kompozytora.

— **Towarzystwo łyżwiarskie** zawiadamia, że otwarcie kręgielni na stawach Panieńskich, nastąpiło w dniu 15 b. m. Odtąd kręgielnia jest co dzień do godziny 10 wieczorem otwartą, a korzystać z niej można za poprzedniem zgłoszeniem się przy kasie Towarzystwa.

— **Towarzystwo ochrony zwierząt**, odwołało walne zgromadzenie zapowiedziane na niedzielę 16 b. m. Zgromadzenie odbędzie się w jednym z dni następnych.

— **Wieczory humorystyczne** daje p. Gustaw Fiszer dzisiaj w sobotę i jutro w niedzielę w sali klubu pocztowego, w hotelu George'a.

— **„Gwiazda"**, Stowarzyszenie rękodzielników lwowskich, odbędzie zwyczajne doroczne walne zgromadzenie w poniedziałek 17 b. m. o godzinie 8 wieczorem w lokalu własnym przy ul. Franciszkańskiej. W razie braku kompletu zgromadzenie powtórne odbędzie się w poniedziałek 24 b. m. przy jakimkolwiek komplecie.

— **Związek stowarzyszeń katolickich** pod wezwaniem św. Piotra, ogłasza odezwę w której czytamy: Komisarze, którym II wiec katolicki, w roku ubiegłym we Lwowie odbyty, poruczył zadanie czuwania nad wykonaniem powziętych w czasie obrad wiecowych rezolucyj, uchwalili, uznając konieczność zszeregowania i wspólnej akcyi żywiołów katolickich, zaprosić istniejące już stowarzyszenia katolickie do wzajemnego zbliżenia i połączenia się w ogólnym krajowym Związku. Na wezwanie ich odpowiedział cały szereg stowarzyszeń we Lwowie, Krakowie i na prowincyi, oświadczając się z gotowością przystąpienia do Związku, który też wkrótce po zatwierdzeniu ustaw przez władze, ukonstytuował się i wybrał komitet centralny, mający czynnościami jego kierować. Komitet odbył 12 kwietnia b. r. pierwsze swe posiedzenie, na którem uchwalono rozpocząć akcyę Związku od tworzenia rad okręgowych w poszczególnych miejscach kraju, któreby w ścisłej łączności z miejscowymi czynnikami katolickimi i oparte na znajomości miejscowych warunków, zajęły się czynną i energiczną inicyatywą w ożywianiu istniejących, powoływaniu do życia nowych czynników sprawy katolickiej, w ugrupowaniu i jednoczeniu usiłowań i pracy około zaspokojenia słusznych postulatów katolickiej ludności, wyrażonych w rezolucyach wieców krakowskiego i lwowskiego.

Zakładanie Stowarzyszeń robotniczych, rozszerzanie i mnożenie tak pięknie rozpoczętych „Przyjaźni" i „Pracy", zwoływanie katolickich wieców ludowych, zawiązywanie, gdzie ich nie ma, Sodalicyj Maryańskich, konferencyj Towarzystwa św. Wincentego à Paulo i t. p. oto szczytne i wzniosłe zadania Związku. To też komitet centralny w przekonaniu, że urzeczywistnienie ich każdemu dobremu katolikowi na sercu leżeć powinno, zwraca się do całego naszego katolickiego społeczeństwa z gorącą i usilną prośbą, o popieranie prac i akcyi Związku, o przystępowanie do niego jak najwcześniej i jak najliczniej, by wkrótce ani jedno Stowarzyszenie katolickie po za jego obrębem nie stało.

Ofiary na rzecz Związku przyjmuje skarbnik prof. Maksymilian Thullie i Redakcya *Ruchu katolickiego*.

Za komitet centralnego Związku Stowarzyszeń katolickich pod wezwaniem św. Piotra, podpisani:

Wład. ks. Sapieha, prezes. *Prof. Dr. Tadeusz Pilat*, wiceprezes.

Członkowie: *Leszek Wiśniowski, ks. prałat dr. Władysław Chotkowski, dr. Stefan Fedak, Ludwik hr. Dębicki, Karol hr. Scipio, Stanisław Starowieyski, prof. Maksymilian Thullie, ks. kan. Jan Czapelski, ks. kan. dr. Jacek Tylka, ks. kan. Zygmunt Gorazdowski.*

† **Karolina hr. Hussarzewska.** Wczoraj po długiej chorobie umarła w naszem mieście w 54 roku życia Karolina hr. Hussarzewska, dama orderu Krzyża gwiaździstego, wdowa po hr. Józefie Hussarzewskim, a córka ks. Karola Jabłonowskiego, dawnego kuratora fundacyi Skarbkowskiej i Laury z hr. Skarbków. Ś. p. Hussarzewska pozostawia jedyną córkę, księżnę Andrzejową Lubomirską. Zgon ś. p. Husarzewskiej wywoła ogólny żal w szerokiem kole jej licznych przyjaciół i znajomych; zmarła bowiem, która przez kilkanaście lat mieszkała w Krakowie, błyszczała niezrównanym wdziękiem ale największą jej ozdobą była niewyczerpana dobroć serca i pełna życia inteligencya; łącząc z temi zaletami piękny muzykalny talent należała do najmilszych i najpopularniejszych pań krakowskiego towarzystwa. Przed kilku laty przeniosła się na wieś a złożona już nieuleczalną chorobą przebyła przed kilku miesiącami do Lwowa, gdzie zakończyła życie, otoczona najtroskliwszą i najczulszą opieką córki.

Eksportacya zwłok odbędzie się jutro w niedzielę o godzinie 3 popołudniu z mieszkania v. prost na dworzec, zkąd zostaną przewiezione do Krakowa, gdzie nastąpi pogrzeb.

— **Zjazd koleżeński** b. uczniów gimnazyum w Nowym Sączu, którzy składali egzamin dojrzałości w r. 1887, odbędzie się dnia 8 lipca. Urządzeniem zajmuje się p. Edmund Kolmann, c. k. koncypista skarbowy w Nowym Sączu.

— **Dom Józefa hr. Potockiego** na Krakowskiem Przedmieściu w Warszawie, jest obecnie doprowadzany do pierwotnego swego stanu pałacowego. Po zburzeniu budynku, który do niedawna mieścił wystawę Towarzystwa sztuk pięknych, całą przestrzeń wielkiego podwórza wysypano szabrem. Obecnie urządzają tam dwie bramy żelazne kute, na słupach zaś są ustawione takież latarnie, co w połączeniu z innemi melioracyami, pałacowi nadaje cechy rezydencyi wielkopańskiej.

— **Najdroższy student** znajduje się na Uniwersytecie św. Włodzimierza w Kijowie, a mianowicie w oddziale klasycznym wydziału historyczno-filologicznego. Najdroższym jest on dla tego, że jest jedynym słuchaczem pomienionego oddziału i w ten sposób dla niego jednego utrzymuje Uniwersytet profesorów, wykładających przedmiot filologii klasycznej.

— Proces o zdradę stanu. Donieśliśmy już przed kilku dniami, że sąd rzeszy w Lipsku skazał w poniedziałek sierżanta Meineckego na 6 lat i 3 miesiące domu poprawy oraz na utratę praw obywatelskich przez przeciąg 10 lat. Sprawa ma się tak: Roku 1895 skazano właściciela składu węgli kamiennych Hanne z Montigny pod Metzem za zdradę stanu na kilka lat domu poprawy. Wykazało się, że Hanne utrzymywał szpiegom francuskim, którym chodziło o poznanie urządzeń fortyfikacyjnych i tajemnic wojennych niemieckich, wstęp do fortów i zbieranie wiadomości. Wprowadzał on ich w przebraniu woźniców do fortów, a mając znajomych w wojsku, kazał objaśniać tymże w obecności szpiegów plany fortyfikacyjne, nowe bronie i amunicyę. Do wspólników Hannego należał sierżant Karol Meinecke, zatrudniony w głównym składzie amunicyi. W procesie zeszłorocznym miano go także w podejrzeniu, ale wypuszczono go na wolność, ponieważ nie można było dowieść mu udziału w zdradzie. Hanne napisał jednakże z domu karnego list do pani Meinecke, a list ten przytrzymano i znaleziono w nim najwyraźniejsze poszlaki zdrady. Mianowicie wynikało z listu, że Meinecke wydał rządowi francuskiemu nowo wynalezione podpałki do granatów, nowe pociski, nowe bronie palne, listy strzeleckie i plany zbrojenia artyleryi. Aresztowano go natychmiast i odstawiono do więzienia.

— Rozruchy anti żydowskie. W Mińsku na Litwie, w trzeci dzień Świąt Wielkanocnych rozległy się po mieście okrzyki: „Uciekaj, kto może! Biją!" Natychmiast wszystkie sklepy pozamykano i zatarasowano domy. Okazało się, że na Niższym Bazarze wybuchła bójka między chrześcianami i żydami. Dzięki interwencyi administracyjnej władzy, skończyło się na połuczeniu pewnej ilości szyb i na poranieniu dwóch ludzi. Przyczyn bójki jeszcze nie wyjaśniono.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Wystawiona wczoraj po raz pierwszy na scenie teatru hr. Skarbka trzyaktowa krotochwila Ernesta Bluma i Raula Toché „Prima ballerina", nie odznacza się ani szczególnym dowcipem, ani wielkim humorem. Pomysły w niej nie nowe, ani nazbyt zabawne, chociaż często drastyczne. Pomimo tego, publiczność bawiła się wczoraj wesoło a zwłaszcza w akcie II wybuchy serdecznego śmiechu wśród audytoryum, towarzyszyły akcyi na scenie.

Przypisać to należy jedynie wybornej grze artystów, zwłaszcza panny Czaplińskiej, która wystąpiła w roli tytułowej, oraz pani Gostyńskiej i pana Feldmana, którzy z wielkim humorem, a należytą miarą odegrali typowe postacie patryцyuszów prowincyonalnego miasta. Panna Czaplińska wczorajszym występem dowiodła także choreograficznych zdolności. Pomniejsze role wykonali dobrze pp. Jaworski i Kliszewski, oraz pp. Jankowska i Rybicka.

Teatr Burgu we Lwowie. Dzisiaj odbędzie się pierwsze przedstawienie w teatrze hr. Skarbka artystów teatru nadwornego. Wczoraj artyści wiedeńscy odbywali próby na scenie, chcąc się zapoznać z warunkami akustyki sali. W poniedziałek lub we wtorek daną będzie efektowna sztuka Philippiego p. t.: „Dornenweg" (Cienista droga), która w Burgu wywarła wielkie wrażenie, nie tyle z powodu swojej wartości, ile raczej mistrzowskiem przedstawieniem. Główne role odegrają pp. Lewiński, Reimers, oraz panie Hruby i Lewińsky. Artyści nadworni zwiedzają nasze miasto, które im się bardzo podoba. P. Lewiński przedwczoraj i wczoraj składał wizyty najwybitniejszym osobistościom w naszem mieście. Wieczorem uczęszczają artyści pilnie do naszego teatru i po każdem przedstawieniu podnoszą wielką naturalność, jaką się odznacza gra ich polskich kolegów; zachwyceni zwłaszcza byli reprezentacyą „Farbiarzy". Taki znawca jak Lewińsky, pełniący od szeregu lat obowiązki reżysera, z wielkiem uznaniem wyrażał się o przedstawieniu „Farbiarzy" oraz „Trilby".

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

W niedzielę popołudniu o godz. pół do 4 „Wielka fata morgana".

Wieczorem o godzinie pół do 8 „Primabalerina".

W poniedziałek drugie przedstawienie artystów nadwornego teatru w Wiedniu „Faust", tragedya w 5 aktach Goethego.

We wtorek trzecie i ostatnie przedstawienie artystów teatru nadw. w Wiedniu „Cierniste droga", dramat w 4 aktach Filipiego.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 11·67½ do 11·72½, loco Ołomuniec 10·85 do 10·95, loco Berno-Wiedeń 10·90 do 11·—, na czerwiec loco Aussik 11·72½ do 11·77½, cukier w kostkach prima 33·25 do 33·75, secunda 32·75 do 33·25, Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 16·10 do 16·30. Nafta kaukazka transito Tryest 4·75 do 5·—, galicyjska przeźroczysta 17·— do 17·25.

Targ zbożowy.

Lwów, 15go maja, pszenica 7·50 do 7·80 zł., żyto 5·30 do 5·80, jęczmień browarny 5·50 do 6—·, jęczmień pastewny 4·75 do 5·—, owies 5·90 do 6·40, rzepak 11·— do 12·—, groch 5·— do 8·—, wyka 4·50 do 4·75, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 4·50 do 5·—, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona galic. 25·— do 40·—, szwedzka 50·— do 65·—, biała 30·— do 40·—, tymotka —·— do —·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara 5·— do 5·25, nowa 5·— do 5·25, chmiel stary —·— do —·—, chmiel nowy na termina —·— do —·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, Waranty —·— do —·—.

Usposobienie spokojne.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 7go maja do 14go maja b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 7·60 do 7·90 nowa 7·60 do 9·90, żyto stare 5·55 do 5·80 nowe 5·55 do 5·80 jęczmień browarny 5·35 do 5·85 pastewny 4·65 do 5·05 owies 5·80 do 6·20, hreczka 7·20 do 7·50, kukurudza zeszłoroczna 5·15 do 5·45, nowa —·— do —·—, proso 6·— do 9·—, groch do gotowania 5·35 do 8·—, groch pastewny 4·75 do 5·40, fasola —·— do —·—, bobik 4·75 do 5·15, wyka 4·65 do 5·15, koniczyna czer. 25·— do 40·—, koniczyna biała 25·— do 43·—, anyż rossyjski 23·— do 25·—, anyż płaski —·— do —·—, kminek —·— do —·—, rzepak zimowy stary 11·— do 11·85, lnianka 7·— do 9·—, nasienie lniane —·— do —·—, soczewicza —·— do —·—, rzepik zimowy —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, chmiel nowy —·— do —·—, nafta zwykła 15·— do 16·— salonowa 18·— do 19·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 15·15 do 15·40.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielał we czwartek w Burgu wiedeńskim ogólnych audyencyi i między innymi przyjął: Członka Izby panów Filipa Zaleskiego, P. Ministra rolnictwa hr. Ledebura, wielkiego łowczego Dworu Lenona hr. Gudenusa, ochmistrza Dworu Edwarda hr. Chołoniewskiego, generał-majora Słoninkę.

Jutro wyjeżdża Najj. Pan na uroczystość odsłonięcia pomnika Cesarzowej Maryi Teresy do Preszburga, skąd uda się na dłuższy pobyt do Budapesztu.

Projekt adresu do Tronu, przyjęty przez większość komisyi adresowej Izby panów, podajemy na czele dzisiejszego numeru. Projekt ten będzie przedmiotem obrad pełnej Izby panów na posiedzeniu jej w przyszły czwartek, dnia 20 b. m.

Wotum mniejszości w Izbie panów w sprawie tego ustępu adresu do Tronu, który mówi o rozporządzeniach językowych, brzmi, jak następuje:

„Uregulowanie kwestyi językowej w Czechach i Morawii zdaje się być, co prawda uważane, w związku z rozstrzygnięciem innych, oddawna załatwienia wymagających kwestyj, skutecznym środkiem do osiągnięcia pokoju narodowościowego. Izba panów jednakże nie może drogi obranej przez Rząd a mianowicie drogi czynienia zadość jednostronnym wymaganiom, uważać za stosowną do osiągnięcia celu.

Rozporządzenia językowe wydane dla Czech i Morawii są albo częściowo na razie w ogóle niewykonalne, albo też częściowo przekraczają granicę rzeczywistej potrzeby. Treść ich stoi w sprzeczności z prawnopaństwowemi zasadami i nie daje się pogodzić z istniejącą konstytucyą; wprowadzenie dwojakiego języka w służbie wewnętrznej może grozić niebezpieczeństwem jednolitości administracyi państwowej, wypróbowanej jako silna podstawa państwowej organizacyi. Upragnione przywrócenie pokoju narodowościowego nie zyskuje nie na tem, skoro próba zadośćuczynienia daleko idącym żądaniom jednej części ludności ma ten skutek, że wywołuje usprawiedliwione niezadowolenie drugiej części. Izba panów sądzi w obec tego, że w możliwie najkrótszym czasie powinny być podjęte próby celem doprowadzenia do porozumienia między obiema narodowościami, nie może jednak uwolnić się od obawy, że porozumienie będzie utrudnionem, gdy te rozporządzenia dalej bez zmiany istnieć będą". To wotum mniejszości podpisali jako członkowie komisyi: Arneth, ks. Karol Auesperg, br. Chlumecky, Kottulinsky, Lemayer, Schaarschmidt, Stremayr.

Komisya adresowa Izby posłów zbierze się w poniedziałek dla obrad nad wypracowanym już projektem adresu.

Koło polskie odbyło wczoraj posiedzenie, na którem po dyskusyi, uchwalono większością głosów wniosek p. Merunowicza, o poparcie Związku stowarzyszeń zaliczkowych w sprawie o koncesyę na Bank związkowy. Nastąpiła poufna dyskusya adresowa, po której przeprowadzeniu Koło przyjęło projekt adresu, uchwalonego przez komisyę wykonawczą stronnictw prawicy Izby posłów.

Oddawna oczekiwaną nowelę do ustawy o stowarzyszeniach i zebraniach wniósł wreszcie rząd pruski do Izby dep. Sejmu pruskiego. Projekt zawiera pięć artykułów. Oprócz zniesienia zakazu wzajemnych stosunków między stowarzyszeniami politycznemi, nowy projekt postanawia, że małoletni nie mają prawa ani należeć do stowarzyszeń politycznych, ani urządzać zgromadzeń, oraz, że krajowe władze policyjne mają prawo rozwiązywać te zgromadzenia, których cele lub działalność sprzeciwiają się ustawom karnym, albo zagrażają bezpieczeństwu państwa.

Z bardzo małym wyjątkiem dzienniki berlińskie jednomyślnie oświadczają, że projekt jest niemożliwym do przyjęcia i powinien być odrzucony bez odsyłania do komisyi, pozostawia on bowiem obszerne pole samowoli policyi i ogranicza prawo stowarzyszania się.

Köln. Ztg. omawiając projekt zwraca się ostro przeciwko otoczeniu cesarza, „które nie umie, czy nie chce zrozumieć intencyi monarchy i trzyma zdala od niego tych mężów, którzy są obowiązani jego idee w czyn wprowadzać".

Równocześnie z przedłożeniem w Izbie pruskiej owego projektu, wniesiono do parlamentu niemieckiego projekt ustawy, podpisany przez stronnictwo wolnomyślne, socyalnych demokratów, antysemitów i przez Koło polskie, którego jedyny artykuł brzmi: „Stowarzyszenia wewnątrz państwa mają prawo nawiązywać wzajemne stosunki; ustawy poszczególnych krajów, sprzeciwiające się niniejszemu postanowieniu, znosi się".

W poniedziałek dnia 16 b. m. rozpoczyna się w Berlinie proces komisarza tajnej policyi Tauscha, któremu prokuratorya zarzuca zbrodnie krzywoprzysięstwa, nadużycia władzy, fałszerstwo dokumentów i sprzeniewierzenia. Do rozprawy zawezwano wielu dostojników państwowych, między tymi kilku ministrów.

W dniach od 9 do 11 czerwca odbędzie się w Lipsku kongres ewangielicko-socyalny, który między innemi roztrząsać będzie następujące sprawy: własność wedle pojęć chrześcijańskich; kwestya emancypacyi kobiet; stowarzyszenie robotników.

Były gubernator warszawski hr. Szuwałow, który od dni kilku jako gość cesarza Wilhelma zamieszkuje willę „Ingenheim" w Poczdamie, otrzymuje bezustanne dowody sympatyi i przyjaźni ze strony niemieckiego monarchy. Niezwłocznie po przybyciu hr. Szuwałowa odwiedził go cesarz i zabawił przez dłuższy przeciąg czasu przy łożu chorego. Cesarzowa przesłała przez swą damę honorową piękny kosz kwiatów. Willę „Ingenheim", zamieszkałą dawniej przez synów ks. Albrechta, regenta Brunszwigu, odnowiło ministerstwo dworu z nakazu cesarza. Kuracyą kierują prof. Bergmann i prof. Zabłudowski.

Dzienniki petersburskie roztrząsają podany w *Kowień. Wied. gubern.* referat utworzonej pod przewodnictwem gubernatora kowieńskiego komisyi dla sprawy wprowadzenia ziemstw. Komisya przemawia stanowczo za zastosowaniem reformy ziemskiej, utrzymując, iż „ziemstwa mogą jak najdodatniej wpłynąć na rozwój gospodarstwa publicznego i dobrobyt guberni". Nadto komisya wyraziła opinię, „ażeby ustawę ziemską zastosowano w całej rozciągłości bez zmian i ograniczeń". Prasa petersburska podnosi z uznaniem wywody komisyi kowieńskiej.

W komunikacie nadesłanym z Petersburga do *Pol. Corr.* podniesiono, że na odbytem niedawno dorocznem zebraniu słowiańskiego Towarzystwa dobroczynności, które było dotychczas ogniskiem propagandy panslawistycznej, niezaszła żadna demonstracya polityczna, że nie poruszono żadnej drażliwej kwestyi a całą uwagę poświęcono wyłącznie przedmiotom humanitarnym i mającym związek z literaturą. W fakcie tym upatrują powszechnie wynik obecnego stosunku pomiędzy Rossyą i Austro-Węgrami, tak jak on ukształtował się wskutek zjazdu Najj. Cesarza Franciszka Józefa z cesarzem Mikołajem.

Lista składek ogłoszona przez *Figaro* na cele bazaru spalonego wynosi blisko milion franków! Jak wiadomo nieznany ofiarodawca złożył na ten cel milion franków, sądzono zrazu, że jest nim pani Hirsch, obecnie zagadka została rozwiązana.

Gaulois donosi bowiem, iż br. Mackau otrzymał od hr. Castellane pismo z zawiadomieniem, że hrabina Castellane postanowiła dla uczczenia pamięci swej matki, hr. Gould, ofiarować milion franków, za który ma być wystawiony budynek, służący wszystkim dziełom dobroczynności. Na czele komitetu, który zajmie się rozdziałem tych sum, stanęła księżna Wagram. Należą doń między innemi: księżna Gramont, baronowa Greffulhe, hrabina d'Haussonville, markiza de l'Aigle, księżna Larochefoucauld-Doudeauville, hrabina Pourtalès, księżna de Rohan, baronowa James Rotchild, księżna d'Uzès i inne. Skarbnikami są: książę d'Arenberg i markiz de Ganay. Część sumy przeznaczona jest dla osób, które odznaczyły się poświęceniem przy ratowaniu, tudzież dla rodzin kilku uboższych ofiar katastrofy. Prezydyum honorowe działa filantropijnego sprawować będzie synowa spalonej księżnej d'Alençon, księżna Vendôme.

Posiedzenie publiczne Akademii Umiejętności.

Kraków, 15 maja. *(Tel. pryw.) (j. h.)* Dzisiaj o godz. 12 w południe odbyło się doroczne uroczyste, publiczne posiedzenie Akademii Umiejętności w głównej sali zebrań w gmachu Akademii, odpowiednio przybranej. Na estradzie zasiadł zastępca protektora Jego Eksc. dr. Julian Dunajewski, obok niego prezes Stanisław hr. Tarnowski, zastępca sekretarza generalnego p. rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Kreutz oraz tegoroczny prelegent prof. dr. Oswald Balzer ze Lwowa. Około trybuny zasiedli członkowie czynni i członkowie korespondenci Akademii, tak tutejsi, jak przybyli ze Lwowa, mianowicie p. Wiceprezydent Rady szk. kraj. dr. Michał Bobrzyński, prof. Franke Jan, prof. dr. Kaliua Antoni, Łoziński Władysław, dyrektor dr. Kętrzyński Wojciech, prof. dr. Wojciechowski Tadeusz.

Naprzeciw estrady w pierwszym rzędzie krzeseł zasiedli: JE. Namiestnik Eustachy książę Sanguszko, JE. Marszałek kraj. Stanisław hr. Badeni oraz książę-biskup krakowski ks. Puzyna, tudzież miejscowi naczelnicy władz tak rządowych jak autonomicznych. Resztę sali wypełniła liczna publiczność.

Posiedzenie zagaił zastępca protektora JE. dr. Julian Dunajewski.

Następnie przemówił prezes Akademii Stanisław hr. Tarnowski.

Z kolei zastępca sekretarza generalnego p. rektor dr. Kreutz poświęcił wspomnienia żałobne pamięci zmarłych członków Akademii. Poniosła Akademia w roku ubiegłym wielką stratę przez śmierć dwóch członków czynnych o niespożytych zasługach naukowych i obywatelskich. Jednym z nich jest ś. p. Adolf Pawiński, czwarty i ostatni z szeregu tych przodowników w naszem dziejopisarstwie, którym ono zawdzięcza swój stan i rozwój dzisiejszy. Akademia musi w nim opłakiwać jednego z najznakomitszych swych członków i najzasłużeńszych obywateli wśród współczesnego pokolenia. Drugim z nich, to ś. p. Kazimierz Stronczyński, który położył największą zasługę około numizmatyki polskiej, oraz około paleografii i sfragistyki. Poświęcił jeszcze wspomnienia zmarłym członkom nadzwyczajnym Akademii ś. p. Edwardowi Fierichowi i Leonowi Halbanowi.

Co do działalności Akademii w ubiegłym roku, szczegółowe sprawozdanie, wydrukowane, rozdano uczestnikom dzisiejszego uroczystego posiedzenia; wykazuje ono postęp na rozlicznych polach działalności tej instytucyi. Krótko streszczające owo sprawozdanie wymienić należy, że Wydział filologiczny wydał w ubiegłym roku tom XXV. Rozpraw. Pod prasą znajdują się dwa tomy XXVI. i XXVII.; wkrótce wyjdzie z druku dzieło p. Maryana Zdziechowskiego „Byron i jego wiek". Komisya do dziejów literatury i oświaty w Polsce wydała w roku ubiegłym IX. tom Archiwum Komisya historyi sztuki wykazuje cały szereg naukowych rezultatów, a w początku roku 1897 wydała nowy zeszyt swych publikacyj. Rozpraw wydziału historyczno-filozoficznego wyszły w roku ubiegłym 2 tomy. Jako oddzielna publikacya tego wydziału (z funduszu ś. p. Józefa Cużydły) wyszło dzieło prof. dr. Fr. Piekosińskiego „Rycerstwo polskie wieków średnich"; pod prasą znajduje się dzieło T. Korzona „Dola i niedola Jana Sobieskiego". Z wydawnictw komisyi historycznej Tremberskiego

„Annales 1647 — 1656“ (Scriptores t. XVI.) w wydaniu dr. W. Czermaka ukaże się lada dzień; „Dyaryusze Sejmowe“, wydawane przez dr. Aleksandra Czuczyńskiego, bliskie są ukończenia. Zbiory komisyi w dziale Tek Rzymskich pomnożyły się rezultatem kampanii archiwalnej roku 1885/6; obejmują one już cały czas od wstąpienia na tron Stefana Batorego aż do końca panowania Jana III. Obecny pobyt w Rzymie twórcy i głównego kierownika całej ekspedycyi rzymskiej prof. dr. Smolki, posłuży do wytknięcia ogólnego planu poszukiwań archiwalnych w latach następnych. Komisya prawnicza ukończyła V. tom Archiwum. Wydział matematyczno-przyrodniczy wydał 3 tomy rozpraw: XXX., XXXI. i XXXII. Komisya fizyograficzna wydała XXXI. tom swoich Sprawozdań tudzież 6 zeszyt Atlasu geograficznego Galicyi. Komisya antropologiczna prowadziła w dalszym ciągu badania archeologiczne.

Wzgląd na utrzymanie równowagi w budżecie Akademii, przywróconej w roku zeszłym, bardzo krępująca oszczędność i bardzo niedostateczne dotacye na potrzeby komisyj akademickich, były niezależnym od nas powodem — rzekł p. rektor dr. Kreutz — że ten postęp w pracach i działalności Akademii nie okazał się znacznie większy, musieliśmy się bowiem z braku funduszów wstrzymać z wydaniem kilku już przygotowanych dzieł, a komisye musiały zaniechać niejednej, na ten rok przypadającej czynności. Bardzo przykry, wogóle prawie nieznośny brak miejsc i ciasnota w budynku Akademii tamowały, a po części uniemożliwiały prace w zbiorach naukowych Akademii.

Na dopełnienie studyów za granicą przyznała Akademia roku ubiegłego stypendyum imienia Śniadeckich fundacyi ś. p. Seweryna Gałęzowskiego w kwocie 5000 franków ponownie dr. Piotrowi Bieńkowskiemu; stypendyum fundacyi ś. p. Zenona Pileckiego w kwocie 1200 zł. p. Marchlewskiemu, a stypendyum ś. p. Piotra Wereszczyńskiego w kwocie 1000 zł. p. Lucyanowi Rydlowi z obowiązkiem pracy naukowej w naszej stacyi w Paryżu.

Roku zeszłego urosły nasze stosunki z Towarzystwami zagranicznemi, głównie dzięki wydawnictwu „Biuletynów“. Nowych Towarzystw zgłosiło się do nas 37, w tem 21 europejskich, a 16 z innych kontynentów. Ogółem suma naszych stosunków obejmuje obecnie 403 Towarzystw.

Stacya naukowa w Paryżu, wraz z obfitą, pełną cennych pamiątek Biblioteką polską, bogatą spuścizną po Towarzystwie historyczno-literackiem w Paryżu, rozwija się pomyślnie, dzięki troskliwości komitetu miejscowego, czuwającego nad temi połączonemi instytucyami, oraz umiejętnemu i zapobiegliwemu poświęceniu się ich sprawom tak dawniejszego delegata Akademii dr. Józefa Korzeniowskiego, jak i teraźniejszego delegata dr. Konstantego Górskiego oraz nieustannej gorliwości i istotnemu przywiązaniu do księgozbioru pana Władysława Suzina, adjunkta biblioteki. Pan Lucyan Rydel, jako stypendysta Akademii bawiący w Paryżu, uporządkował wielki zbiór licznych druków, odezw i programów, wydanych przez emigracyę w polskim, francuskim i angielskim języku.

Znaczną ilość rzadkich i cennych dzieł otrzymała Biblioteka od pani Nabielakowej, O. Pierluiga, p. K. Stryjeńskiego i innych. P. Władysław Mickiewicz ofiarował obfity w ważne dzieła księgozbiór. Niezwykłej wagi i znaczenia jest dar p. Adama Sienkiewicza, b. pełnomocnika rządu francuskiego w Japonii. Są to w 5 ogromnych pakach przesłane papiery, przeważnie odpisy dokumentów historycznych, zebrane przez ś. p. Karola Sienkiewicza. Syn tego zasłużonego kierownika Biblioteki polskiej oddał je delegatowi naszej Akademii z poleceniem, aby ten skarb na 2 kategorye rozdzielił. Wszystko, co się odnosi do losów Emigracyi, do Towarzystwa historyczno-literackiego, pozostanie tam na miejscu. Odpisy aktów, dotyczących dawnej historyi polskiej, mają znaleść pomieszczenie w Archiwum Akademii w Krakowie. I Akademia i Stacya naukowa postarają się o to, aby pamięć wspaniałego daru została przechowaną.

Zawiązała Stacya stosunki z obcymi uczonymi i zakładami i uczestniczyła w wielu wydawnictwach i badaniach, dotyczących bezpośrednio lub pośrednio rzeczy polskich. Znajduje tam każdy informacyę, chętną pomoc w poszukiwaniach naukowych i wszelką gotowość służenia każdemu przedsięwzięciu.

Następnie członek Akademii prof. dr. Oswald Balzer ze Lwowa wygłosił odczyt p. t. „Sprawa następstwa po Kazimierzu Wielkim“.

Po wypowiedzeniu odczytu zabrał głos zastępca generalnego sekretarza p. rektor dr. Kreutz i wygłosił nazwiska nowych członków Akademii. Są nimi:

Na Wydziale filologicznym członkami-korespondentami wybrani pp. Jan Bołoz Antoniewicz ze Lwowa i p. Leonard Lepszy z Krakowa.

Na Wydziale historyczno-filozoficznym wybrany członkiem czynnym zagranicznym prof. Henryk Struve z Warszawy (wybór ten wymaga zatwierdzenia ze strony Najj. Pana), członkiem-korespondentem zaś p. Ernest Till ze Lwowa.

Na Wydziale matematyczno-przyrodniczym wybrany członkiem-korespondentem p. Stefan Niementowski ze Lwowa.

Następnie p. rektor dr. Kreutz zawiadomił, że nagroda w kwocie 1200 zł. z funduszu ś. p. ks. biskupa S. A. Krasińskiego przyznaną została ks. dr. Józefowi Bilczewskiemu za dzieło p. t. „Eucharystya w świetle najdawniejszych pomników piśmiennych, ikonograficznych i epigraficznych“, nadesłane pod godłem „Justyn“.

Co do przyznania nagrody z fundacyi ś. p. Barczewskiego za pracę historyczną, zadanie komitetu, wyznaczonego dla przedstawienia Akademii wniosków względem przyznania tej nagrody, było w tym roku o wiele trudniejsze, niż w latach poprzednich, ponieważ w ciągu roku 1896 ukazał się na widok publiczny tak znaczny poczet dzieł historycznych większej wartości, jakiego już dość dawno nie przyniósł żaden rok jeden. Między kwalifikującemi się do nagrody pracami były n. p. takie jak prof. Małeckiego „Lechici w świetle historycznej krytyki“, Piekosińskiego „Ludność wieśniacza w Polsce w dobie Piastowskiej“ tegoż autora „Rycerstwo polskie wieków średnich“, prof. Jerzego Mycielskiego „Sto lat dziejów malarstwa w Polsce“, p. Hösicka „O Słowackim“, ks. biskupa Likowskiego „O Unii Brzeskiej“, p. Smoleńskiego „Ostatni rok Sejmu wielkiego“.

Komitet przyszedł do przekonania, że ze wszystkich dzieł historycznych, wydanych w roku 1896, największym nakładem pracy ich autorów i długich przedwstępnych poszukiwań odznaczają się przed innemi i przed innemi na wyróżnienie i nagrodę zasługują dwa dzieła: bezimiennie wydany tom V. i ostatni dzieła „Historya dwóch lat“ (1861—1862) i p. Aleksandra Jabłonowskiego nowy tom, poświęcony dziejom Ukrainy aż do końca pierwszej ćwierci wieku XVII., stanowiący tom XXII. w zbiorze „Źródeł dziejowych“, a tom XI. tej drugiej połowy tego zbioru, którą wypełnia jedna wielka publikacya p. t. „Polska XVI. wieku pod względem geograficzno-statystycznym“.

Tej ostatniej pracy p. Aleksandra Jabłonowskiego przyznaną też została nagroda w kwocie 1125 zł.

Co do nagrody za dzieło malarskie z fundacyi ś. p. Probusa Barczewskiego, to dzieła dwóch malarzy t. j. Stanisława Witkiewicza z jego głęboką i subtelnie odczutą przyrodą Tatr polskich i Józefa Chełmońskiego z tak trafną obserwacyą natury przy śmiałości techniki, zastosowanej do przejściowego momentu, wyróżniały się pod każdym względem z całości wystawionych w Krakowie obrazów w roku ubiegłym. Wśród obrazów, w zeszłym roku wystawionych w salach Sukiennic — zdaniem komitetu zajmującego się przyznaniem nagrody — zasługują na podniesienie Jacka Malczewskiego „Sztuka w zaścianku“ i „Drwal“, Leona Wyczółkowskiego „Chrystus na Krzyżu“ i „Grobowiec“. Z pewnym naciskiem stwierdził komitet postęp i zwrot naszych malarzy ku krajobrazom, bo oprócz odznaczających się wybitnie i podniesionych wyżej obrazów w tym rodzaju Witkiewicza, pojawiły się krajobrazy Aleksandra Mroczkowskiego: „Czarny Staw nad Morskiem Okiem“, widoki Nałęcza i Józefa Rapackiego („Przed halnym wiatrem“) i inne, nie mówiąc o tak niepospolitych akwarelach Fałata, które należy podnieść. W rodzajowym dziale podnosi komitet „Siestę sobotnią“ F. Hirszenberga, a w religijnym obrazy Krudowskiego, tudzież większy obraz Piotra Stachiewicza „Siejba“. Portrety pędzla Olgi Boznańskiej, Augustynowicza i Mehoffera zasługiwały również na uwagę i świadczyły o wysokich talentach tych artystów.

Ostatecznie nagroda w kwocie 1125 zł. za dzieło malarskie z fundacyi ś. p. Probusa Barczewskiego, przyznaną została p. Józefowi Chełmońskiemu jednomyślnie za uznany jako najgodniejszy obraz jego „Pastuchy w polu w czasie burzy“.

Na tem zakończyło się dzisiejsze uroczyste posiedzenie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 15 maja. Projekt adresu większości komisyi adresowej Izby deputowanych, po zapewnieniach lojalności, zaznacza konieczność przeprowadzenia sprawiedliwej ugody. Wyraża dalej przekonanie, że nakazane w interesie rzeczowego i szybkiego załatwienia zadań prawodawczych zakończenie wewnętrznych walk narodowościowych da się osiągnąć tylko przez obustronne wzajemne uznanie historycznych przyrodzonych praw ludów austryackich we wszystkich królestwach i krajach Monarchii, czego rękojmię dają: sprawiedliwe przeprowadzenie równouprawnienia na wszystkich polach życia publicznego, w urzędzie i w szkole, zachowanie historycznych uprawnień oraz całości królestw i krajów przy utrzymaniu łączącego je związku realnego.

Adres zaznacza konieczność rozszerzenia zakresu działania Sejmów krajowych, zapewnienia potrzebnej samodzielności w administracyi poszczególnych krajów i wyraża życzenie, ażeby szkoła odpowiadała potrzebom narodowości rozmaitych krajów, co da się osiągnąć tylko przez rozszerzenie ustawodawczego współdziałania Sejmów krajowych. Podobnie jak Mowa Tronowa, kładzie adres nacisk na ważność religijno obyczajowego wychowania szkolnego, na reformy społeczne, na poparcie rolnictwa, rzemiosła, przemysłu i handlu, na reformę podatkowości, ustawodawstwa o należytościach, sądownictwa i na dalszy rozwój licznych instytucyj ekonomicznych. Adres wyraża gotowość poświęcenia sprawom wojskowym jak największej uwagi i troskliwości z uwzględnieniem jednakowoż krytycznych stosunków ekonomicznych i wysoce naprężonej podatkowej siły ludności. Dalej zaznacza adres potrzebę reformy wojskowej procedury sądowej, i opracowania ustawy o zachowaniu tajemnicy wojskowej. Adres mówi w końcu: Wielkodusznemu, powszechnie umiłowanemu Orędownikowi pokoju europejskiego zawdzięczają ludy Monarchii radosną pewność, że rozwoju cywilizacyjnego nie przerwie płonąca żagiew wojenna. Izba deputowanych spodziewa się, po zaszłym już pokojowym zwrocie w sprawach wschodnich, iż Najj. Panu i Jego Rządowi powiedzie się wszystkie mocarstwa, interesowane w sprawie półwyspu Bałkańskiego, zjednoczyć w celu utrzymania pokoju, a także w opiece nad bezpieczeństwem ludności chrześciańskiej w prowincyach tureckich. — Silna mądrością swego Monarchy, ofiarną gotowością ludów, wielkością siły zbrojnej tudzież słusznem swem prawem, pozostanie Monarchia zawsze wśród ludów europejskich potężną ostoją pokoju.

Adres kończy się życzeniem błogosławieństwa dla Najj. Pana jako Orędownika prawa wewnątrz i na zewnątrz Państwa.

Wiedeń, 15 maja. Projekt adresu wiernokonstytucyjnej wielkiej własności Izby posłów wita z żywem zadowoleniem, że szkoła ludowa w jej tak niezbędnym dla niej spokojnym rozwoju nie ma doznać nadwerężenia i wyraża przekonanie, że wtedy tylko będzie można osiągnąć w zupełności najważniejsze zadania szkolnictwa t. j. moralno-religijne wychowanie, gdy utrzymane będą prawne podstawy szkolnictwa, przedewszystkiem zaś zasada nieuszczuplonego nadzoru państwowego. Projekt wypowiada ubolewanie z powodu wydania rozporządzeń językowych, wskazując na to, że rozporządzenia te obudziły wśród Niemców w Austryi uczucie niezasłużonego upośledzenia, poczem zaleca gorliwie, aby przy lojalnem współdziałaniu wszystkich uczyniono próbę świadomą celu i uwzględniającą w równej mierze tak interesa zarządu państwowego jak i uprawnione uczucia narodowe a to celem uregulowania stosunków językowych w drodze ustawy językowej.

Projekt adresu zaznacza, iż koniecznem jest danie Sejmom krajowym dostatecznego czasu do prac ustawodawczych, stwierdza że szczerem uspokojeniem są słowa Mowy tronowej o sytuacyi zewnętrznej i powiada: Drogocenne dobro pokoju zachowane zostało ludom austryackim od długiego lat szeregu w całości i pokój europejski utrzymany dzięki wiernemu sojuszowi, do którego austro-węgierska Monarchia jako potężny czynnik należy. W silnem trwaniu przy tej wypróbowanej polityce widzi Izba deputowanych najpewniejszą rękojmię utrzymania dobrodziejstw pokoju, która też zyskała w najwyższej mierze cenne dalsze wzmocnienie przez utrwalenie w najnowszym czasie przyjaznych stosunków z wielkiem mocarstwem sąsiedniem.

Kraków, 15 maja. (*Tel. pryw.*). Książę Namiestnik udzielać będzie jutro w południe w pałacu Spiskim audyencyj.

Wiedeń, 15 maja. *Wiener Ztg.* ogłasza nadanie wielkiej wstęgi orderu Leopolda ambasadorowi austro-węgierskiemu w Petersburgu, ks. Liechtensteinowi, tudzież znane już odznaczenia nadane innym członkom ambasady.

Wiedeń, 15 maja. *Wiener Ztg.* ogłasza rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości o aktywowaniu od 1 listopada 1897 r. Sądu obwodowego w Stryju.

Wiedeń, 15 maja. P. Minister sprawiedliwości zamianował notaryuszami, kandydatów notaryalnych: Franciszka Angelczykowskiego z Tyśmienicy w Baligrodzie, Antoniego Dobrzańskiego z Drohobycza w Birczy i Kazimierza Abgarowicza z Rohatyna w Żydaczowie.

Petersburg, 15 maja. W pobliżu Dorpatu, pomiędzy stacyami Bockenhof i Elva podczas gwałtownej ulewy, która podmyła nasyp kolejowy, wykoleił się pociąg wojskowy, wiozący dwa bataliony krasnojarskiego pułku piechoty. Siedmaście wagonów zdruzgotanych, 93 żołnierzy rannych; dotychczas odstawiono do Dorpatu 24 zwłok, a 30 ma się jeszcze znajdować wśród gruzów.

Paryż, 15 maja. Śledztwo w sprawie katastrofy przy ul. Jean Goujon, stwierdziło, że wina wybuchu pożaru ciąży na tym, który obsługiwał aparat kinematografu (nazwisko jego Bellac) oraz na jego pomocniku, Bagaszowie. Zaniedbali oni niezbędnych ostrożności przy posługiwaniu się eterem.

Paryż, 15 maja. Wczoraj odbyła się eksportacya zwłok Księżnej d'Alençon. W żałobnym obchodzie wzięli udział: Ks. d'Alençon, który przybył z głową przewiązaną, księstwo Vendôme, hrabia Flandryi, książę Bułgarski z małżonką, księstwo Waldemarowie duńscy, hrabina Paryża, królowa Neapolu, królowa Izabela hiszpańska, ambasador austro-węgierski hr. Wolkenstein z małżonką, ambasador niemiecki hr. Münster z córką, księstwo Antoniowie Radziwiłłowie, całe ciało dyplomatyczne, wybitni członkowie francuskiego stronnictwa rojalistycznego. Książę Orleanu przysłał swego reprezentanta.

Cetynia, 15 maja. Przybyli tu wczoraj wieczorem: Książę Józef Battenberski, kilku wielkich książąt rossyjskich i wielkich księżn, oraz książę Karageorgevicz.

Wojna grecko-turecka.

Ateny, 15 maja. Zapewniają, że na czynione przez reprezentantów mocarstw przedstawienia w sprawie działań wojennych w Epirze, rząd grecki odpowiedział, że w obec tego, iż Turcya nie przyjęła jeszcze żądania zawieszenia broni, Grecya nie jest w żadnym razie obowiązaną zaniechać ze swej strony operacyj wojennych w Epirze.

W Nicopolis od wczoraj wre walka; bitwa pod Gribowo zakończyła się wczoraj obsadzeniem przez Greków rozmaitych wzgórzy. 440 Greków, w tej liczbie 30 oficerów, jest zabitych lub rannych.

Konstantynopol, 15 maja. Minister spraw zagranicznych przyrzekł wczoraj dziekanowi ambasadorów odpowiedź Porty na notę mocarstw i zarazem zawiadomił, że Turcy wzięli Domokos, po słabym oporze ze strony kilku batalionów greckich. Armia grecka cofnęła się już przedtem.

Dzisiaj w południe konferencya ambasadorów.

Pogłoska, jakoby ambasadorowie układali się z Portą już nad kwestyą warunków pokoju, jest fałszywa. Naprzód zażądano tylko zaprzestania kroków nieprzyjacielskich. Odpowiedzi Porty co do kwestyi zawarcia zawieszenia broni, oczekują każdej chwili, poczem nastąpi dalsza akcya w sprawie pośrednictwa.

Konstantynopol, 15 maja. Gdy wczoraj popołudniu rada ministrów miała przystąpić do obrad nad odpowiedzią na zbiorowy krok mocarstw, nadeszła telegraficzna wiadomość, że trzytysięczny oddział grecki wylądował na północ od Prewezy, co wpłynęło niekorzystnie na dyspozycye Porty.

W kołach ambasadorów panuje wielkie niezadowolenie z tego, że gabinet ateński w chwili, gdy czyni zabiegi o pośrednictwo w celu uzyskania zawieszenia broni, równocześnie podejmuje akcyę zaczepną. Koła te sądzą, że wypadek ten mógłby zupełnie rozbić rozpoczęcie pośrednictwa a położenie Grecyi bardzo pogorszyć.

Czwarty korpus armii tureckiej w Erzerum, otrzyma również karabiny małego kalibru, systemu Mausera. Wysyłka karabinów do Trapezuntu już rozpoczęta.

Kanea, 15 maja. Ładowanie wojsk greckich na okręty rozpoczęło się wczoraj.

Domokos, 15 maja. Turcy cofnęli się ku Farsali. Grecy oczekują posiłków; jedna część wojsk żąda zawieszenia broni, druga prze do rozstrzygającej walki.

Następca tronu nie opuścił Domokos.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15go maja 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 90·40, Węgierskie akcye kredytowe 393·—, Akcye anglo-austryackie 155·25, Akcye banku Union 298·—, Akcye kolei południowej 76·—, Losy tureckie 54·60, Akcye kolei państwowej 353·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 286·—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·65, Akcye tytoniowe 158·50, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·65, Akcye kolei Ebental 266·—, Akcye banku dla krajów koronnych 237·50, 4-procentowa węgierska renta złota 122·40. Akcye banku związkowego 255·—, Rubel papierowy 1·27·25, Węgierska renta papierowa 99·80, Kredytowe ziemski 459·—, Kredyty 362·12, Rimamurania 249·—. Usposobienie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa
dnia 14 maja 1897.

HOTEL GEORGE.

PP. A. Cielecki z Porchowy, K. hr. Dzieduszycki z Siechowa, K. Zenowicz z Wołynia, L. Michałowski z Krakowa, M. Garapich z Cebrowa, L. Fedorowicz z Żerebek, F. Scazighiuo z Przewoźca.

HOTEL FRANCUSKI.

W nowym Zarządzie, odnowiony (F. C. Proksch).

PP. JO. księżna Lubomirska, z Miżyniec, Hr. K. Zamoyski z Rossyi, W Karczmarski z Krakowa, S. Skarzyński z Studzianki, T. Ożarowski z Strzałek, R. Kalitowie z Kurowic.

HOTEL BELLEVUE

PP. K. Kasiński z Brzeżan, P. Mandowski z Szwajcaryi A. Michel z Bohorodczan, Dr. M. Tiegerman z Drohobycza.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. J. Traczewski z Hinowca, H. Grzywieński z Schodnicy, porucz. de Korocz z Gródka, A. Prock z Lincu, J. Bogdanska z Wieczorek, D. Szyszko z Rossyi, Dr. Żelazowski z Rudek, S. Cieński ze Stanisławowa, J. Wysocki z Jaworowa.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1897.
(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara średnio-europejskiego).

Pociąg posp. przych. o g.	Pociąg osob. przych. o g.	do Lwowa
—	3·04	Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze
—	3·30	Z Podwołoczysk na dworzec główny
5·10	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), z Orłowa przez Tarnów od 25 czerwca do 15 września włącznie; z Orłowa, Chabówki, Jasła przez Rzeszów; z Orłowa, Chabówki, Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl
—	7·30	Z Ickan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Serethu, Berhomethu, Nowosielicy, Husiatyna i Kałusza
—	7·50	Z Janowa
—	7·52	Z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamcze
—	8·05	Z Ławocznego (Pesztu) Kałusza, Chyrowa, Stryja
—	8·15	Z Tarnopola i Brodów na dworzec główny
—	8·25	Ze Sokala i Rawy ruskiej
—	9·10	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), Wieliczki, z Orłowa przez Tarnów od 15 czerwca do 15 września włącznie; z Mezö Laborcz, (Pesztu), Chyrowa przez Przemyśl
—	10·35	Z Jarosławia
—	1·15	Z Janowa
1·30	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki, Nowego Sącza przez Tarnów, Rzeszów lub Przemyśl, Rawy ruskiej przez Jarosław, Sambora przez Przemyśl
—	1·40	Ze Skolego i Stryja (z Hrebenowa tylko od 10 lipca do 31 sierpnia włącznie;) Kałusza, Chyrowa
1·50	—	Z Czerniowiec, (Bukaresztu, Gałacza, Jass, Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhomethu, Szeparowiec-Kn: Körösmezö, Husiatyna, Kałusza
2·15	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna Brodów na dworzec Podzamcze
2·30	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna. Brodów na dworzec główny
—	5·25	Ze Sokala, Bełzca i Jarosławia przez Rawę ruską
—	5·35	Z Podwołoczysk (Kijowa Odessy) Podwysokiego, Brodów na dworzec Podzamcze
—	5·45	Z Ickan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Radowiec, Rehomethu, tylko w poniedziałek, Serethu, Kozowy
—	6·00	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów, na dworzec główny
—	6·55	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl
—	8·00	Z Janowa od 1 maja do 14 czerwca wł., od 1 września do 30 września wł. codziennie, zaś od 15 czerwca do 31 sierpnia tylko w dnie powszednie
—	8·15	Z Brzuchowiec tylko od 9 maja do 30 czerwca włącznie
8·45	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia) z Jasła przez Rzeszów, z Rawy ruskiej przez Jarosław, z Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Mezö-Laborca, (Pesztu), przez Przemyśl
—	8·49	Z Brzuchowiec tylko od 1 lipca do 25 sierpnia włącznie
—	9·01	Z Janowa od 15 czerwca do 31 sierpnia wł. tylko w niedzielę i święta.
—	9·10	Z Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhomethu (z wyjątkiem poniedziałku) Nowosielitzy, Kałusza
—	9·30	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy) Wieliczki, Rawy ruskiej przez Jarosław, Orłowa, Mszany, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Mezo-Laborcza przez Przemyśl
9·43	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec Podzamcze, Kopyczyniec, Podwysokiego
9·50	—	Z Ickan (Bukaresztu, Jass, Gałaca) Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Słobody rung., Körösmezö, Husiatyna, Kozowy
10·00	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec główny, Kopyczyniec, Podwysokiego
—	10·20	Ze Skolego (tylko od 1 maja do 30 września) ze Stryja, Chyrowa.
—	12·10	Z Ławocznego (Pesztu), Stryja, Kałusza

Pociąg posp. odch. o g.	Pociąg osob. odch. o g.	ze Lwowa
—	4·40	Do Krakowa (Wiednia), Chyrowa, Sambora, Rozwadowa i Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów, Mezo Laborczę (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Krosna przez Przemyśl, Rawy rus. przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów
—	5·20	Do Ławocznego (Munkacsa, Pesztu), Chyrowa
6·00	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego, Podwysokiego
6·10	—	Do Ickan (Gałacza, Jass, Bukaresztu), Kozowy, Radowiec, Kimpolunga, Suczawy
6·15	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamcze, Podwysokiego
—	6·45	Do Ickan, Körösmezö, Husiatyna, Nowosielitzy, Berhomethu, Radowiec, Suczawy
8·40	—	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów
—	8·55	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Chyrowa, Mezö Laborcz, (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Stróże przez Przemyśl i przez Tarnów
—	9·20	Do Skolego, do Hrebenowa od 10 lipca do 31 sierpnia włącznie Kałusza-Chyrowa
—	9·25	Do Sokala, Rawy ruskiej, Bełzca Jarosławia
—	9·40	Do Janowa
—	10·05	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
—	10·27	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca Podzamcze, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
—	10·45	Do Ickan (Jass, Gałacza, Bukaresztu), Kozowy, Sopowa, Serethu
—	1·04	Do Janowa od 15 czerwca do 31 sierpnia włącznie tylko w niedziele i święta
1·55	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego
2·08	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamcze
—	2·31	Do Brzuchowiec od 9 maja do — włącznie co niedziele i święta
2·40	—	Do Czerniowiec Kałusza, Husiatyna, Köromözö, Serethu, Ickan, (Jass, Gałacza, Bukaresztu
2·50	—	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rawy ruskiej przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów
—	3·05	Do Skolego tylko od 1 maja do 30 września włącznie ze Stryja.
—	3·15	Do Janowa od 1 maja do 14 czerwca wł. i od 1 września do 30 września włącznie codziennie od 15 czerwca do 31 sierpnia wł. tylko w dnie powszednie.
—	3·27	Do Brzuchowic tylko od — do — włącznie.
—	3·40	Do Zimnej wody tylko od — do — włącznie.
—	4·40	Do Jarosławia.
—	6·45	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Mezö Laborcz (Pesztu) Orłowa przez Tarnów od 15 czerwca do 15 września włącznie.
—	7·05	Do Sokala Rawy ruskiej.
—	7·25	Do Tarnopola z dworca głównego.
—	7·30	Do Ławocznego, (Munkacsa, Pesztu) Chyrowa, Kałusza.
—	7·47	Do Tarnopola z dworca Podzamcze.
—	7·48	Do Janowa tylko od 1 października do 30 kwietnia włącznie.
—	8·50	Do Janowa od 1 maja do 30 września włącznie.
—	10·30	Do Ickan, (Jass, Gałacza, Bukaresztu) Husiatyna, Kałusza, Szeparowicz, Ku Nowosielitzy, Berhomethu, Serethu, Radowiec, Kimpolungu, Suczawy.
10·50	—	Do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina) Chabówki, Orłowa (przez Rzeszów), Chabówki, Orłowa (przez Tarnów), Rozwadowa, Chyrowa, Sambora, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza (przez Przemyśl). Jasła.
—	11·00	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna.
—	11·27	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca Podzamcze, Kopyczyniec, Husiatyna.

UWAGA: Czas średnio-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut, a mianowicie 12 godz. w czasie średnio-europejskim, — 12 godzinie 36 minut czasu lwowskiego.

Nocne godziny od 6 wieczór do 5·59 rano objęte są **tlustemi** ramkami. — Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym.

Cennik
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 15. maja 1897.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
I. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	217	—	220	—
Kol. Lwów.-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	285	—	289	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	397	—	407	—
„ kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. wa.	195	—	205	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron wa.	250	—	260	—
II. Listy zastawne za 100 zł.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110	20	110	90
„ „ „ 4½% „ los w 50 l.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K.	96	70	97	40
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	100	50	101	20
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	97	60	98	30
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	97	50	98	20
4% los w 56 lat . . .	97	40	98	10
III. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97	80	98	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	—	—	—
„ „ „ 4½% (3. em)	100	10	100	80
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	103	—	—	—
„ „ 4% wa. z roku 1891	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	97	80	—	—
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	10	97	80
IV. Losy.				
Miasta Krakowa	25	—	27	—
„ Stanisławowa	41	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	5	60	5	70
Napoleond'or	9	48	9	58
Pół imperyał	9	55	—	—
Rubel rosyjski srebrny . . .	1	20	1	25
„ „ papierowy . . .	126	70	127	70
100 marek niemieckich . . .	58	40	58	90

bez kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 13 maja 1897.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.90	102.10
luty-sierpień	101.85	102.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.90	102.10
kwiecień-październik	101.90	101.10
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	155.—	155.80
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	145.25	146.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. .	157.50	159.—
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	192.—	193.—
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	192.—	193.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	154.50	155.50
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 prc.	122.70	122.90
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 prc. . . .	101.20	101.40
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.10	100.10
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr. .	121.50	122 50
„ za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	256.50	258.—
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	127.75	—.—
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.30	100.30
Kol Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 prc.) . . .	218.—	218.75
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.60	114.—
„ w złocie za 200 zł. 5 pr. .	132.50	134.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 prc.	99.50	100.50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 prc.	100.30	101.30
Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 prc.	98.75	99.75
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.60	100.50
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.30	100.30
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 prc. . . .	121.50	122.50
C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 prc.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 prc.	99.75	99.95
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	100.65	101.65
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	140.75	141.75
„ poż. premiowa za 100 zł. .	153.—	153.50
„ „ „ za 50 zł. .	152.50	153.50
D. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 prc.	97.50	98.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.50	98.50
E. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 prc.	127.80	128.50
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 prc.	108.50	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc.	98.—	99.—
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 prc.	103.—	103.75
Galic. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1891 „ „ 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 kor. 4 pr.	97.60	98.60
„ oblig. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.70	98.65
Pożyczka miasta Lwowa z r 1896 za 100 zł. 4 prc.	97.—	98.—
Renta włoska za 100 kor. 4 prc. .	—.—	—.—
Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	34.50	35.25
Tureckie obl. prem. kolej. za 400 frank.	55 —	55.50
F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los. w 30 lat 4½ prc.	101.—	101.50
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	99.80	100.80
„ „ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	118.25	119.25
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	117.—	117.75
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	105.—	105.25
„ „ „ „ los. 4 pr.	96 —	96.50
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.30	111.—
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	100.30	100.40
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.50	98.—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.75	98.25
„ „ „ „ 4 pr. stare .	97.75	98.25
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	97.50	98.50
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne . . .	100.50	100.90
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emissya 5 pr.	102.10	103.10
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emissya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	101.—
Bankukraj. los. 57½ lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.25
„ „ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	—.—	—.—
Austro węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.10	101.—
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	—.—	—.—
G. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	105.75	106.25
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	118.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.80	101.80
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	101.15	102.15
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101.25	102.25
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.90	101.90
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.50	94.50
Kolei Lwow-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99.35	100 35
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	107.75	108.75
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	107.40	108.40
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.75	99.75
H. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. .	6.75	7.25
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł. . .	198.—	198.80
Clary 40 zł. mk.	58.50	60.—
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	150.—	154.—
Pożyczka m. Insbruku 20 zł. . . .	27.—	27.80
Losy m. Krakowa 20 zł.	25.50	26.50
Pożyczka m. Lubiany 20 zł. . . .	22.25	23.25
Palffy 40 zł. mk.	60.—	61.—
Czerw. krzyża aust. tow. 10 zł. . .	20.10	20.70
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. . .	10.60	11.30
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł. . .	26.—	27.—
Salma 40 zł. mk.	70.25	71.50
Pożyczka m. Salzburga 20 zł. . .	26.25	27.25
St. Genois 40 zł. mk.	74.—	74.25
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł. .	42.—	45.—
„ m. Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	145.—	148.—
„ m. „ 50 zł. 4 pr. .	69.—	73.—
Waldstein 20 zł. mk.	60.—	63.—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo austr. 120 zł. . . .	154.50	154.75
Peszt. banku handl. 500 zł. . . .	1358 —	1364.—
Zakł. kred. dla handlu i przem. .	363.—	363.50
Węg. banku kredyt. 200 zł. . . .	392.25	393.25
Dolno austr. tow. esk. 500 zł. .	739.—	740 —
Gal. banku hipot. 200 zł.	408.—	412.—
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	238.25	238.75
„ Austro-węg. 600 zł. . . .	951. -	955.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	294.50	295.—
Czesk. banku związk. 100 zł. . .	132.50	132.75
Živnostenska banka 100	129.—	130.50
K. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kol. lok. (akc. pierwsz. 200 zł.	205.—	206.—
„ „ „ (akcye zakład. 200 zł.	—.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3500.—	3505.—
Kołomyj. kol. lokal. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł. . .	285.—	286.50
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł. .	196.—	200.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	354.50	355.—
„ węgier. galicyj. I. 200 zł. . .	208.75	209.75
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	486.—	488.—
L. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł. .	250.—	253.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor. .	—.—	—.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł. .	88.75	89.25
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	681.—	686.—
Schodnicy 500 kor.	610.—	620.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank. .	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł. . .	159.50	160.—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr. . . .	58.67	58.82
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr. . .	119.60	120.—
Paryż za 100 fran.	47.62	47.67
Petersburg za 100 rubli 6 pr. . .	—.—	—.—
Niemieckie banki	—.—	—.—
Włoskie banki	45.27	45.37
Francuzkie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	47.42	47.50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	5.67	5.69
Austr. węg. 8 guld. złota moneta .	—.—	—.—
20-frankówka	9.52	9.53
20-markówka	11.73	11.77
Rossyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	58.70	58.75
Włoskie banknoty za 100 lir . .	45.30	45.40
Ruble	1.27.	1.27.—

Licytacye.

L. 1791 (3069 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 15 czerwca 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 20 lipca 1897 nawet poniżej takowej licytacya prawa posiadania przysługującego Józefowi Ułamkowi do realności wyk. hip. l. 266 i 2/4 części realności wyk. hip. l. 255 ks. gr. gm. Golhowa objętych na rzecz Antoniego Ułomka peto 27 zł. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 536 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Dańca z Brzozowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzozów, 25 marca 1897.

L. 3293 (3255 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredyt. ziemsk. w likwidacyi przeciw Herschowi i Sarze Edel 2 im. Falschbergom o 800 zł. odbędzie się w tut. Sądzie o godz. 10 rano dnia 15 czerwca 1897 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 14 lipca 1897 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod l. k. 175 w Podhajcach położonej wyk. hip. l. 1298 ks. gr. gm. kat. Podhajce objętej.

Cena wywołania 2500 zł.

Wadyum 250 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem adw. dr. Roth w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 31 marca 1897.

L. 5419 (3771 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytalności gm. Skawina w kwocie 84 zł. 75 ct. a. w. z pn. dnia 15 czerwca 1897 i 15 lipca 1897 każdym razem o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 201 gm. Skawina Józefa Kiełbusa własnej.

Cena wywołania wynosi 120 zł.

Wadyum 12 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowski w Skawinie.

Skawina, 20 marca 1895.

L. 23064 (3256 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 16 czerwca 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15 lipca 1897 nawet poniżej takowej licytacya posiadłości wyk hip. l. 265 ks. gr. gm. kat. Bobiatyn objętej dłużnika Meilecha Kleina własnej na rzecz Majera Eimerlego pto 45 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 30 zł.

Wadyum 3 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem pana adwokata dr. Władysława Wejdę.

Sokal, dnia 10 lutego 1897.

L. 303 (3806 3—3)

Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Jana Sleziaka pko Józefowi Matusznemu o 50 zł. rozpisaną została egzekucyjna licytacya realności dłużnika Józefa Matusznego a mianowicie:

a) 5/10 części posiadłości lwh. 674
b) całej posiadłości lwh. 678
c) 10/40 części posiadłości lwh. 1167
d) 2/24 części posiadłości lwh. 1170

ks. gr. gm. Kamesznica objętych na dzień 19 maja 1897 i 21 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 17 zł. 20 ct.

Cena szacunkowa 172 zł. 03 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Wojciech Sleziak wójt.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

Milówka, 31 stycznia 1897.

L. 635 (3799 3—3)

W dniach 9 czerwca i 9 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gr. dla gminy kat. Stare Bohorodczany na imię dłużnika Wasyla Momota syna Nykoły zapisanej whl. 839 objętej w Starych Bohorodczanach położonej w celu ściągnięcia należytości 140 zł. na rzecz Mikołaja Hirnyka.

Cena szacunkowa wynosi 220 zł. a wadyum 22 zł.

Gdyby nie można ściągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 18 kwietnia 1897.

L. 3083 (3808 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 350 zł. a. w. z pn. przez Stanisława Kowalskiego przeciw Kreindli Friedländer wywołczonej w tus. kancelaryi w dniach 16 czerwca i 16 lipca 1897 każdo krotnie o godz. 10 przedpołudniem przymusową licytację realności dłużniczki pod l. k. 320 w Ostrowie położonej wyk. hip. l. 325 ks. gr. tejże gminy objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2550 zł. w. a.

Wadyum wynosi 255 zł. a. w.

Na powyższym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Wgo. pana Tadeusza Miączyńskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Szczerzec, 21 kwietnia 1897.

L. 10146 (3490 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, iż przedsięweźmie w sali rozpraw celem zaspokojenia wierzytelności Wysokiego; Skarbu w kwocie 327 zł. 60 ct. a. w. z pn. egzekucyjną licytację połowy realności w Sieniawie pod lk. 120 położonej dłużników Ozyasza Flaszyna i Róży Flaszyn własnej wyk. hip. l. 245 ks. gr. gminy Sieniawa objętej dnia 16 czerwca 1897 i dnia 15 lipca 1897 o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1034 zł. w. a.

Zakład wynosi 103 zł. 40 ct. w. a

Warunki licytacyjne wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz w Sieniawie Zielonka.

Sieniawa, 31 grudnia 1896.

L. 6862 (3147 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego we Lwowie pcto 700 zł. odbędzie się w Sądzie tut. w dniach 15 czerwca 1897 i 15 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna licytacya realności Nr. 226 wyk. hipot. Nr. 677 objętej w Sokołowie położonej Benjamina i Goldy Zangerów własnej.

Cena wywołania 1500 zł.

Wadyum 150 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Karol Rampelt notaryusz w Sokołowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów, 22 lutego 1897.

L. 25990 (3059 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Wilhelminy Hankiewicz dozwoloną została relicytacya realności lwh. 351 ks. gr. dla III dz. m. Kołomyi objętej przedtem Antoniego Orzechowskiego własnej w jednym na dzień 15 czerwca 1897 o godz. 10 przed południem wyznaczonym terminie, że pomieniona realność na tym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 7956 zł., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, lub też poniżej takowej zostanie sprzedaną że każdy chęć kupna mający obowiązanym będzie kwotę 795 zł. 60 ct. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Haciewskiego został ustanowionym, wreszcie, że bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 13 marca 1897.

L. 1050 (3509 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności firmy Jakóba Grossa w kwocie 439 zł. 15 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 15 czerwca 1897 i dnia 19 lipca 1897 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Henryka Eichnera własnej wyk. hip. l. 108 gminy kat. Rzepedź objętej.

Wadyum 80 zł. a. w.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 3 lutego 1897 prawa zastawu uzyskali lub tych, którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi lub inne uchwały w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. Jana Wackermana w Bukowsku.

Bukowsko, dnia 17 lutego 1897.

L. 522 (3513 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, że dnia 15 czerwca 1897 i dnia 16 lipca 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w ck. Sądzie powiatowym w Dąbrowie publiczna sprzedaż realności whl. 104 ks. gr. gminy Swiebodzin objętej Szczepana Łazarza własnej na rzecz Tarnowskiej Kasy Oszczędności celem zaspokojenia sumy 500 zł. w. a. z pn

Cena wywołania 2067 zł. 56 ct.

Wadyum 207 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 1 kwietnia 1897.

L. 4728 (3463 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej -deleg S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Iwana Pawluka sumy 60 zł. w. a. zpn. licytacyą połowy realności wh. 252 i połowy realności wyk. hip. 253 gm. kat. Borki janowskie Andrucha Skobało własnych na dzień 16 czerwca 1897 i na dzień 2 lipca 1897 zawsze o godzinie 10 rano w biurze II.

Cena wywołania co do pierwszej 150 zł. co do drugiej 50 zł. w. a.

Wadyum 15 zł. i 5 zł. w. a.

Na pierwszym terminie realności te nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej, jednak nie niżej 1/3 wartości szacunkowej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Franciszek Soroń.

Lwów, dnia 14 kwietnia 1897.

L. 1747 (3290 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Majera Lichtmana w kwocie 163 zł. 15 ct. i 328 zł. 25 ct. w. a. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 14 czerwca i 19 lipca 1897 każdym razem o 10 godz. rano publiczna licytacya 1/5 części realności w Rozwadowie położonej wyk. hip. Nr. 270 objętej Salamona Reicha własnej.

Cena wywołania 104 zł. 40 ct.

Wadyum 10 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono c. k. notaryusza Ludwika Miąsika.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, 4 marca 1897.

L. 1273 (3526 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ogłasza że na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 300 zł. odbędzie się dnia 16 czerwca i dnia 21 lipca 1897 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 68 ks. grunt. gminy Meszna opacka objętej dłużników Jana Bienia, Józefa Bienia, Maryanny Wojtowicz, Franciszki Bieniowej i Katarzyny Bieniowej własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adwokat dr. Agatstein z Tuchowa.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze

Tuchów, dnia 27 marca 1897.

L. 5873 (3575 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w kwocie 200 zł. a. w. z pn. dnia 15 czerwca 1897 i 15 lipca 1897 każdym razem o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż a) realności lwh. 66 gm. Skawina Walentego Kęskiewicza, b) realności lwh. 612 gm. Skawina Jana Gładysiewicza, c) realności lwh. 680 gm Skawina Mieczysława i Maryanny Klimasów własnych.

Cena wywołania wynosi dla realności ad a) 155 zł., wadyum 16 zł., ad b) 109 zł wadyum 11 zł., ad c) 35 zł., wadyum 3 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 16 października 1896.

L. 14522 (3411 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności kasy zaliczkowej i Oszczędności w Łańcucie w kwocie 170 zł. odbędzie się w tutejszym Sądzie dnia 15 czerwca 1897 i dnia 15 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 178 gm. kat. Urzejowice objętej w 1/4 Jana Mikuły, w 1/4 Jędrzeja Piwody, a w 2/4 Mosesa Welca własnej.

Cena szacunkowa a zarazem wywołania 1050 zł. a. w.

Wadyum 105 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze tutejszego Sądu.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, 15 marca 1897.

L. 1953 (3103 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, a mianowicie dwóch rat po 169 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 15 czerwca 1897 i 14 lipca 1897 każdym razem o 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 39 gminy Goleszów.

Cena wywołania 13000 zł.

Wadyum 1300 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brandt.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 20 marca 1897.

L. 3555 (3376 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Kasy oszczędności miasta Tarnowa w kwocie 473 zł. 84 ct. w. a. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 15 czerwca 1897 i dnia 14 lipca 1897 każdym razem o 11 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 53 i 126 księgi gr. gminy Książnice.

Cena wywołania 1700 zł.

Wadyum 170 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brzeski.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 27 marca 1897.

L. 2432 (3375 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej Kasy Oszczędności w kwocie 296 zł. 44 ct. a. w. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 16 czerwca 1897 i dnia 15 lipca 1897 każdym razem o 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 181 ks. gr. gm. Wojsław.

Cena wywołania 2250 zł.

Wadyum 225 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brzeski.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 10 kwietnia 1897.

L. 11102 (3413 3—3)

Zawiadamia się chęć kupna mających że w tut. Sądzie powiatowym odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy realności Wawrzyńca Szymczakiewicza pod Nk. 27 lwh. 354 gm. Kańczuga na pokrycie wierzytelności Markusa Satek w kwocie 600 zł. a. w. z pn. po potrąceniu wpłaconych 446 zł. 50 ct. a. w. w dniach 15 czerwca 1897 i 19 lipca 1897 każdym razem o godz. 10. rano.

Cena wywołania 2207 zł. 50 ct. w. a.

Wadyum 120 zł. 75 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, 28 lutego 1897.

L. 3091. (3507 2—3)

Dnia 16 czerwca 1897 i dnia 21 lipca 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 103 w Brzesku wyk. hipot. 103 księgi gruntowej gminy Brzesko objętej masy spadkowej bp. Chaima Samuela Weissa własnej na rzecz Samuela Löffelholza celem zaspokojenia sumy 44 zł. 70 ct. zpn.

Cena wywołania 245 zł.

Wadyum 24 zł. 50 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Brzesko, dnia 22 marca 1897.

L. 1841. (3611 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach w kwocie 106 zł. zpn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 16 czerwca i 15 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż 5/6 części ciała hip. wyk. hip. l. 101 ks. gr. gm. kat. Gliniany objętych własność Beili Engelsberg stanowiących.

Cena wywołania wynosi 291 zł. 67 ct., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. Szymona Czestyńskiego z Glinian.

Gliniany, dnia 20 marca 1897.

L. 1840. (3612 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach w kwocie 300 zł. zpn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 16 czerwca i 15 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż ciała hip. wyk. hip. l. 320 ks. gr. gminy kat Gliniany objętego własność Izraela Diamanda stanowiącego.

Cena wywołania wynosi 650 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 65 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Kuratordm nieznanych wierzycieli ustanowiono p. Szymona Czestyńskiego z Glinian.

Gliniany, dnia 25 marca 1897.

L. 17135. (3618 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kosowie oznajmia, że dnia 16 czerwca 1897 i dnia 16 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności objętej whl. 175 ks. gr. gminy Kosów Chaima Majera własnej, celem pokrycia pretensyi Stanisławowskiej Kasy oszczędności w kwocie 27 zł. aw. i t d. zpn.

Cena wywołania wynosi 4670 zł.

Wadyum 467 zł.

Realność ta sprzedaną będzie tylko przy drugim terminie niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Korpiński w Kosowie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, 20 listopada 1896.

L. 215. (3190 2—3)

Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Arona Lampla w kwocie 200 zł. z przynależytościami odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya do dłużnika Markusa Hirscha należącej połowy posiadłości wykazem 89 ks. gr. gm. Ciężkowice objętej, w dwóch terminach mianowicie w dniu 18 czerwca 1897 i w dniu 20 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 500 zł.

Wadyum wynosi 51 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawa zastawu na pomienionej realności po dniu 13 stycznia 1897 ustanawia się kuratorem p. Władysława Bahra w Ciężkowicach.

C. k. Sąd powiatowy

Ciężkowice, dnia 2 marca 1897.

L. 1082. (3607 2—3)

Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Pawła i Katarzyny Mruków w kwocie 200 zł. z przynależytościami odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod nr. 214 w Ciężkowicach położonej wykazem 226 ks. gruntowej dla tejże gminy objętej dłużników Julianny Anieli, Aleksandra i Józefa Kosowskich własnej, w dwóch terminach, mianowicie w dniu 18 czerwca i w dniu 20 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 450 zł.

Wadyum wynosi 45 zł

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawa zastawu na pomienionej realności po dniu 26 marca 1897, ustanawia się kuratorem p. Jędrzeja Słowińskiego.

Ciężkowice, dnia 26 marca 1897.

L. 2164. (3578 2—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia 5 rat pożyczkowych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 18 czerwca i 5 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Obozowisko ad Litiatyn wedle wyk. hipot. l. 115 dla większych posiadłości własność Maryana Leszczyńskiego stanowiących.

Cena wywołania wynosi 54748 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 5474 zł. 80 ct.

Nabywca obowiązanym będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna, o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Dla późniejszych wierzycieli ustanowiony kuratorem dr. Czajkowski ze substytucyą dr. Pohla.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Brzeżany, 3 kwietnia 1897.

L. 1858 (3679 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Jakóba Grossa w kwocie 1494 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 25 w dniach 4 czerwca 1897 i 2 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Turzańsk w powiecie sądowym Bukowsko położonych wedle wykazu hipotecznego l. 583 księgi gruntowej tutejszego sądu własność Henryka Eichnera stanowiących.

Cena wywołania wynosi 32795 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 3279 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi, uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 10 marca 1897 jako dniu wystawienia extraktu tabularnego, hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nimniej wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie adw. dr. Słączki w Sanoku, jakoteż zapomocą niniejszego edyktu.

Sanok, dnia 13 kwietnia 1897.

L. 3421 (3839 2—3)

W celu wydobycia na rzecz Franciszka Rachfala kwoty 58 zł. z pn. odbędzie się w tut. c. k. sądzie w dniu 31 maja 1897 o 10 godz. przed połud. ponowna licytacya realności wyk. hip. l. 82 ks. gr. gminy Janczyn objętej do Hryńka Cymbalisty należącej na 600 zł. ocenionej, na którym takowa tylko powyżej sumy 390 zł. przez Julię Gnyp zaofiarowanej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków można w tut. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Alexander Zaleski.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyślany, 23 kwietnia 1897.

L. 11295 (3821 2—3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Banku krajowego we Lwowie w kwocie 10.000 zł. z przyn. w dniu 14 czerwca 1897 i w dniu 19 lipca 1897 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 117 dz. VI w Krakowie.

Cena wywołania wynosi 24091 zł., wadyum 2410 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Wilhelm Dadlez, zastępcą adw. dr. Tadeusz Federowicz.

Kraków, dnia 2 kwietnia 1897.

L. 2425 (3837 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Krynicy przeciw masie spadkowej Józefa Warnickiego pto 2800 zł. w. a. z pn odbędzie się w tutejszym Sądzie w dwóch terminach to jest dnia 15 czerwca 1897 i dnia 13 lipca 1897 zawsze o godzinie 11 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 257 w Krynicy położonej.

Cena szacunkowa wynosi 9102 zł. 28 ct.

Wadyum 911 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. c. k. notaryusz Jan Arlet.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 8 maja 1897.

L. 1539 (3838 2—3)

W celu zaspokojenia wierzytelności Grzegorza Kiewa przeciw Fedorowi Tymków w kwocie 200 zł. a. w. z pn. zostanie 2/3 części realności pod Nk. 48 w Dulibach wyk. hip. 264 ks. gr. Duliby własna dnia 15 czerwca i 15 lipca 1897 o godzinie 10 rano na pierwszym tylko za cenę szacunkową albo wyżej tejże, na drugim także niżej takowej sprzedaną.

Cenę wywołać się mającą stanowi 1106 zł. 66 ct.

Wadyum 120 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 8 października 1896 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli albo którzyby o tem uwiadomieni nie zostali do rąk kuratora adw. dr. Byliny w Stryju i przez obwieszczenie.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 1 marca 1897.

L. 7095 (3710 2—3)

Dnia 16 czerwca i dnia 21 lipca 1897 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż połowy posiadłości lwh. 273 210/2940 części realności lwh. 351, 15/90 części realności lwh. 407 ks. gr. gm. kat. Biała objętych Bernarda Schanzera własnych. oraz 2/72 części realności lwh. 395 i 30/7680 części realności lwh. 406 ks. gr. gm. Biała objętych i realności lwh. 102 ks. gr. gm. Juszczyn objętej Stanisława Budzonia i Wiktoryi Budzoniowej własnej celem zaspokojenia wierzytelności Juliusza Przeworskiego w kwocie 486 zł. 73 ct. z przyn.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa a zatem dla

1/2	realn. lwh.	273	kwota	1508 zł.	99 ct.
210/2940	„ „	351	„	5 „	— „
2/72	„ „	395	„	60 „	— „
30/7680	„ „	406	„	6 „	— „
15/90	„ „	407	„	5 „	— „
realn. Juszczyn	lwh.	102	„	350 „	— „

Wadyum dla

1/2	realn. lwh.	273	kwota	151 zł.	— ct.
210/2940	„ „	351	„	— „	50 „
2/73	„ „	395	„	6 „	— „
30/7680	„ „	406	„	— „	60 „
15/90	„ „	407	„	— „	50 „
roaln. Juszczyn	lwh.	102	„	35 „	— „

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Zygmunt Werner adwokat w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipot. i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 30 stycznia 1897.

L. 8672 (3831 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 570 zł. w. a. z pn. odbędzie się w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej całej realności objętej wyk. hip. l. 433 ks. gr. gm. kat. Drohobycz Zadworna Mikołaja i Anny Ołeksynów własn. i połowy realn. objętej wyk. hip. l. 434 tej samej księgi gruntowej przedtem Mikołaja Ołeksyn obecnie Fryderyka Józefa 2 im. i Elżbiety Majerów własnej na rzecz kasy oszczędności m. Drohobycza w dniach 15 czerwca 1897 i 19 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realności te sprzedane zostaną w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania pierwsza 1170 zł., zaś 500 zł. w. a. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. J. Kmicikiewica w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 1 maja 1897.

L. 2748. (3884 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych na gościńcach państwowych w Stanisławowskim okręgu budownictwa w latach 1897, 1898 i 1899 odbędzie się dnia 2 czerwca 1897 w c. k. Starostwie w Stanisławowie licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mających w r. 1897 wynoszą:

w sekcyi drogowej	Niżniów	6600 zł.	29 ct.
„	„ Stanisławów	4247 „	48 „
„	„ Kałusz	3353 „	12 „
„	„ Rosulna	1397 „	22 „
„	„ Nadwórna	2358 „	64 „
	Razem	17956 zł.	75 ct.

Warunki przedsiębiorstwa, kosztorysy, plany i wykaz cen jednostkowych przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct, i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie, na właściwem miejscu podać sekcyę drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcyi drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcyi drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych sekcyi drogowych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 maja 1897.

L. 3009. (3737 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 84 zł. 10 ct. zpn. przeprowadzi na rzecz powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach przymusową sprzedaż posiadłości lwh. 96 i 97 gm. kat. Izdebnik, pierwszej, małoletnich Magdaleny, Jana, Wiktoryi, Józefy, Józefa, Stanisława i Franciszka Frączków, drugiej małoletnich Heleny i Józefa Janusów własnych, pod warunkami t. s. rezolucyą z dnia 4 czerwca 1892 l. 3300 objętemi w dwóch nowych terminach, dnia 14 czerwca i 15 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i warunki licytacyi można przejrzeć w t. s. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został dr. Tadeusz Bresiewicz adwokat w Kalwaryi.

Cena szacunkowa pierwszej posiadłości wynosi 1141 zł. 66 ct., a drugiej 661 zł. 93 ct., zaś wadyum dla pierwszej 115 zł., a dla drugiej 67 zł.

Kalwarya, 23 kwietnia 1897.

L. 5994 (3880 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Banku dla handlu i przemysłu w Stanisławowie w kwocie 400 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie dnia 2 czerwca 1897 i dnia 7 lipca 1897 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności whl. 626 w Tłustem własnej dłużnika Ozyasza Halperna.

Cena wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tłuste, dnia 30 grudnia 1896.

L. 1306 (3741 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 15 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Anzela Ratha w w tut. Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 462 gm. kat. Berezów niżny objętej dłużniczki Katarzyny z Gwoździckich Urbanowicz Berezowskiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 8 czerwca 1897 i dnia 12 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Karola Bałabana kandydata notaryalnego w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 10 zł. w. a.

Peczeniżyn, 31 marca 1897.

L. 3585 (3853 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 2002 zł. 22 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprz. galic. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 20 maja i 24 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 36 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Franciszka Merla w Tarnopolu pod l. spisu 678 położonej a whl. 5[?]6 ks. gr. gm. Tarnopol objętej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 5648 zł.

Wadyum 564 zł. 80 ct. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzy po dniu 16 lutego 1897 prawo zastawu uzyskali, lub którym by uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Csillika a p. adw. dr. Glogiera zastępcą tegoż.

Tarnopol, 27 marca 1897.

L. 2484 (3584 1—3)

A V I S O.

Auf das in der Nummer 106 vom 9 Mai l. J. dieses Blattes verlautbarte Aviso wegen Lieferung von Holz beziehungsweise Kohlen für die Stationen Przemyśl, Jaroslau, Gródek, Rzeszów, Stryj, Łańcut. Dębica und Sambor wird aufmerksam gemacht.

Die näheren Bedingnisse können bei der Intendanz des k. u. k. 10 Corps in Przemyśl, so wie bei den Militär-Verpflegsmagazinen in Przemyśl Jaroslau, Rzeszów, und Stryj sowie bei den Militär-Verpflegsmagazinen in Łańcut, Dębicu und Sambor täglich zwischen 10 und 12 Uhr Vormittags eingesehen werden.

Przemyśl, am 4 Mai 1897.

L. 60 (3868 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 161 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Mordka Szwagera w tut. Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh 53 gm. kat. Kuczyńce dłużniczki Juli Styszyńskiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 10 czerwca 1897 i 8 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Benjamin Reiner z Mielnicy.

Wadyum wynosi 51 zł.

Mielnica, 15 marca 1897.

L. 14186 (3878 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa wzajemnego; kredytu w Sędziszowie w kwocie 600 zł. odbędzie się w dniu 27 kwietnia 1897 i w dniu 1 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 43 gminy Wielopole objętej dłużnika Michała Łopuszyńskiego własnej i realności lwh. 189 gminy Wie lopole i lwh. 99 gminy Konice objętych Michała i Maryanny Łopuszyńskich własnych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności lwh. 43 gm. Wielopole 900 zł., realności lwh. 189 gminy Wielopole 250 zł., realności lwh. 99 gminy Konice 700 zł.

Wadya 90 zł., 25 zł., 70 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Strowski.

Ropczyce, 31 grudnia 1896.

L. 878 (3881 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 28 maja 1897 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 1 lipca 1897 nawet poniżej takowej, licytacya połowy realności N. d. 149 według wyk. hip. 515 ks. gr. gm. Wojniłowa Osera Rothfelda własnej na rzecz Ferdynanda Pechal pto 107 zł. z pn.

Cena wywołania 370 zł.

Wadyum 37 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Michała Violbreckiego z Wojniłowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Wojniłów, 28 marca 1897.

Konkursa.

L. 400 (3786 3—3)

KONKURS.

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciala kierującego przy szkole 4 klasowej w Birczy rozpisuje się konkurs z terminem do końca maja 1897.

Do posady tej przywiązana jest płaca w kwocie 450 zł., dodatek za kierownictwo w kwocie 50 zł. i wolne pomieszkanie lub relutum na pomieszkanie.

Podania o tę posadę należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w oznaczonym terminie.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Dobromilu, dnia 9 maja 1897.

Przewodniczący c. k. Starosta

L. 1391 (3819 2—3)

KONKURS.

Przy Sądzie powiatowym w Dukli jest do obsadzenia posada funkcyonaryusza Prokuratoryi Państwa z roczną remuneracyą 120 zł.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania do Prokuratoryi Państwa w Jaśle najdalej do dnia 15 czerwca 1897 roku.

Jasło, dnia 12 maja 1897.

C. k. Prokurator Państwa.

L. 9449 (3844 2—3)

OGŁOSZENIE KONKURSU.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela głównego w c. k. Seminaryum nauczycielskiem męskiem we Lwowie.

Do posady tej przywiązaną jest roczna płaca po 1000 zł. a. w. z dodatkiem aktywalnym wedle IX klasy rangi, oraz prawem pobierania dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 200 zł. a. w.

Kompetenci ubiegający się o tę posadę mają się wykazać kwalifikacyą do szkół średnich z grupy przedmiotów obejmującej już to język polski, już też język niemiecki, już też geografię i historyę jako przedmiot główny, tudzież praktyką w zawodzie nauczycielskim.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe mają być wniesione za pośrednictwem władz przełożonych do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca maja 1897

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 1 maja 1897.

L. 3062 (3791 3—3)

KONKURS.

Przy Sądzie krajowym w Krakowie i obwodowym w Tarnowie opróżnione zostały 2 posady kancelistów sądowych w XI randze.

Podania o te lub przy innych Sądach kolegialnych I Instancyi opróżnić się mogące, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżone posady kancelistów wnosić należy do 16 czerwca 1897, a to o posadę w Krakowie do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie, zaś o posadę w Tarnowie do Prezydyum Sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum Sądu wyższego

Kraków, 10 maja 1897.

L. 1153 (3788 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 6 maja 1897 rozpisuje się niniejszem na opróżnioną w etacie służby gminnej miasta Doliny, posadę kasyera miejskiego konkurs, pod następującymi warunkami:

1. że kandydat posiada obywatelstwo austryackie,

2. że złożył egzamin państwowy z kasowości i rachunkowości państw.,

3. że posiada znajomość języków krajowych, tudzież języka niemieckiego w słowie i piśmie.

Do posady tej przywiązana jest stała płaca 600 zł.

Przy objęciu posady winien będzie kandydat złożyć kaucyę służbową w wysokości jednorocznej stałej płacy.

Posada ta nadaną zostanie na razie prowizorycznie na rok jeden, poczem w razie zadowalniającej służby, może nastąpić stabilizacya.

Podania zaopatrzone w wymagane dokumenta, należy wnosić do Magistratu w terminie do 30 czerwca 1897.

Z Magistratu król. wol. miasta

Dolina, dnia 8 maja 1897.

L. 1052 (3847)

Przy c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn w Wiśniczu jest opróżniona posada dozorcy więźniów drugiej klasy z roczną płacą 260 zł., dodatkiem aktywalnym rocznych 65 zł., mundurem służbowym, dzienną porcyą chleba o 840 gramach i umieszczeniem w koszarach lub kwaterunkowem o rocznych 30 zł. do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść własnoręcznie pisane i w myśl §. 2 przepisu służbowego dla straży więziennej należycie udokumentowane podania przez swą przełożoną władzę do Dyrekcyi c. k. Zakładu karnego w Wiśniczu najdalej do 13 czerwca 1897.

Ubiegający się, którzy nie pozostają w czynnej wojskowej służbie winni wykazać się świadectwem lekarskiem, potwierdzonem przez c. k. lekarza rządowego, że są zdolni do służby karno-zakładowej

Powyższa posada jest w pierwszym roku prowizoryczna.

C. k. Dyrekcya Zakładu karnego.

Wiśnicz, dnia 12 maja 1897.

L. 75 (3848 1—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia posady lekarza policyjnego przy c. k. komisaryacie policyi w Przemyślu za wynagrodzeniem rocznem w kwocie 120 zł., tudzież wynagrodzeniem taryfowem za fiakry użyte w wypadkach zwłoki niecierpiących, ogłasza się niniejszem konkurs pod następującymi warunkami.

O posadę tę ubiegać się może tylko dr. wszech nauk lekarskich, w szczególności lekarz chorób wenerycznych, wolno praktykujący i ze stałą w Przemyślu siedzibą.

Podania wnosić należy do c. k. komisaryatu policyi najdalej do końca maja b. r.

Z c. k. komisaryatu policyi

Przemyśl, 12 maja 1897.

Upadłości.

L. 2418 (3796 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Adolfa Werbera kramarza i właściciela realności w Zabłociu ad Żywiec zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, i do nieruchomego majątku, położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. pp. z roku 1869 l. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Radca sądu kraj. Ferd. Ujhely c. k. sędzia powiatowy w Żywcu, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Bogdani ze substytucyą p. adwokata dr. Raschkego obaj w Żywcu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 13 maja 1897 o godzinie 10 przed południem w biórze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami, pretensye ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były powinni takowe do dnia 5 czerwca 1897 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić i na terminie w dniu 1 lipca 1897 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym w biurze komisarza konkursowego, do likwidacyi i uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym term nie stawającym wierzycielom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Zywcu lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego, w celu doręczania uchwał sądowych, w przeciwnym razie na wniosek komisarza konkursowego na ich koszt i niebezpieczeństwo zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej"

Wadowice, dnia 1 maja 1897.

L. 8 (3883 2—3)

Do wyboru zarządcy masy konkursowej Salomona Neumana, zastępcy tego zarządcy i wydziału wierzycieli jakoteż do przeprowadzenia likwidacyi zgłoszonych pretensyi wyznaczam termin na dzień 21 maja 1897 na godz. 10 z rana, na który wszystkich wierzycieli do biura mego wzywam.

Mielec, dnia 8 maja 1897.

L. 7 (3869 1—3)

Wzywam wierzycieli masy konkursowej Zallela Katza, aby celem powzięcia uchwały co do wysokości wynagrodzenia zarządcy masy Abrahama Habera za czynność jego w czasie od 1 stycznia 1894 do końca roku 1896 w dniu 21 maja 1897 o godz. 3 po południu w biórze mojem się stawili.

Mielec, dnia 8 maja 1897.

Komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. 9559 (3836 2—3)

Ogłasza się, iż nad Michałem Jaremą umysłowo chorym władzę ojcowską Fedka Jaremy z Janowa na czas nieoznaczony się przedłuża.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Janów, dnia 13 grudnia 1896.

L. 3332 (3826 2—3)

Mikołaj Chomów w Mogielnicy uznany marnotrawcą.

Kuratorem jest Jan Wojtowicz z Mogielnicy.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, 24 kwietnia 1897.

L. 66699 (3824 2—3)

Rebeka Geldwert uznana umysłowo chorą. Kuratorem jej Pinkus Geldwert w Krakowie.

C. k. Sąd del. miej.

Kraków, 31 grudnia 1896.

L. 16177 (3823 2—3)

Marya Bandurowa w Pleszowie uznana umysłowo-niedołężną. Kuratorem jej ustanowiony Paweł Broś tamże.

C. k. Sąd miej. del. cyw.

Kraków, 27 marca 1897.

L. 16260 (3800 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że Piotr Kostecki z Kałusza uznany umysłowo niedołężnym, a kuratorem ustanowiony Piotr Bednarczuk z Kałusza.

Kałusz, dnia 14 października 1894.

L. 19384 (3882 1—3)

Zuzanna Kuryłowicz uznaną została umysłowo chorą, a kuratorem tejże mianowany został Maurycy Andreaszek.

C. k. Sąd pow. m. del. S. I.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1897.

Wyroki prasowe.

L. 11549 (3850)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł, iż treść następujących artykułów umieszczonych w Nrze 9 pisma „Prawo ludu" z daty Kraków 5 maja 1897 zawiera przedmiotową istotę a mianowicie:

a) treść artykułu z napisem „Listy z kraju" w ustępie od słów: „Chcieli widać" do „nauczyć rozumu" (str. 145) występku z §§. 491, 492, 493 u. k. i z art. V ustawy z 17 grudnia 1862 Nr. 8 ex 1863 Dz. p. p. zaś

b) treść artykułu z napisem „Każdy człowiek powinien mieć prawo do ziemi i do bogactw" (str. 146, 147, 148) występku z §. 305 u. k. i dalsze rozszerzanie inkryminowanego ustępu i artykułu zostaje wzbronione.

Kraków, 11 maja 1897.

L. 11548 (3849)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł, iż artykułu umieszczonego w Nr. 13 pisma: „Grzmot" z daty Kraków, Środa 5 maja 1897 z napisem „Wypuść nam Barabasza" Sen z wielkiego tygodnia, w ustępie od słów „Jestem w krakowskiej sali" do „był zbójcą" (str. 1, 2) zawiera przedmiotową istotę występku z §. 300 u. k. i dalsze rozszerzanie tego ustępu zostaje wzbronione.

Kraków, 11 maja 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 41702.

Obwieszczenie.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych na podstawie artykułu 5 konwencyi weterynarskiej z dnia 6 grudnia 1891 i punktu 5 protokołu końcowego (dz. u. p. Nr. 16 ex 1892), wzbroniło reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 14510, wprowadzać bydło rogate do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z następujących zarazą płucną zapowietrzonych i z tego powodu zamkniętych obszarów państwa Niemieckiego, a mianowicie:

1. Z okręgów rządowych Poczdam, Magdeburg i Düsseldorf w królestwie Pruskiem;

2. Z okręgu rządowego Lipsk w królestwie Saskiem.

Zakaz ten wchodzi w wykonanie w miejsce zakazu ogłoszonego tutejszem obwieszczeniem z 16 marca b. r. l. 23601 z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie lwowskiej".

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13 maja 1897.

L. 443 (3872 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu w Ameryce Tomasza Kmiecia z Kawęczyna, że Marek Wudyga z Olchowy wniósł przeciw niemu pozew z dnia 12 stycznia 1897 l 443 pcto 100 zł., na który wyznaczono termin do rozprawy na dzień 2 czerwca 1897 o godzinie 9 rano, z kuratorem dr. Strowskim z Ropczyc.

Ropczyce, 30 marca 1897.

L. 1372 (3887 1—3)

Przestroga.

Przestrzega się przed nabyciem losu (Praemienschein) z roku 1864 Serya 2966 Nr. 60 oddział I. na 50 zł. a. w. zaginionego dnia 12 maja 1897 w zabudowaniu Magistratu w Jaworowie o którego amortyzacyę podano.

Z Magistratu miasta.

Jaworów, dnia 14 maja 1897.

L. 1920 (3801 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu księcia Adama Czartoryskiego, że w sprawie rozpoznania gruntów mających być wydzielonymi z kompleksu dóbr Munina wykazem hip. l. 498 ks. gr. przy c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu prowadzonej — objętych i przeniesionymi do księgi kolejowej utworzonej dla c. k. gal. kolei Karola Ludwika obecnie państwowej linia Kraków-Lwów, ustanowiono dla niego kuratorem dr. Władysława Grabowskiego adwokata w Jarosławiu i tomuż uchwałę z 30 marca 1897 l. 1920 doręczono.

Jarosław, 30 marca 1897.

Zl. 1439 (3713 2—2)

Jahr 1897.

Krakau-Oberschlesische Eisenbahn-Obligationen und Prioritäts-Actien.

I. Obligationen zu 100 Thaler.

Verzeichniss der 430 Nummern, welche in der 47. Verlosung am 15. April 1897 gezogen worden sind.

41	45	53	180	202	211	246	305	339	372	374	378	381
389	479	532	540	566	580	612	753	754	774	782	801	824
834	854	871	944	948	955	1003	1045	1109	1127	1293	1319	1351
1377	1440	1452	1587	1609	1745	1831	1951	2013	2047	2073	2097	2126
2134	2139	2188	2192	2262	2263	2274	2279	2297	2300	2321	2324	2329
2346	2405	2428	2463	2514	2562	2606	2648	2684	2687	2700	2719	2741
2749	2752	2776	2790	2822	2832	2911	2969	3131	3142	3175	3215	3228
3255	3388	3455	3470	3474	3478	3519	3661	3704	3706	3707	3721	3731
3813	3843	3850	3992	3997	4033	4039	4054	4068	4110	4143	4179	4192
4196	4247	4345	4371	4392	4443	4444	4532	4574	4757	4880	4918	4921
4983	5012	5035	5039	5054	5060	5101	5148	5176	5195	5229	5241	5339
5391	5428	5461	5472	5562	5581	5652	5725	5796	5817	5835	5925	5998
6000	6098	6133	6141	6178	6194	6207	6225	6316	6499	6529	6578	6588
6620	6623	6638	6645	6768	6893	6894	6943	7046	7057	7112	7145	7317
7388	7411	7419	7480	7485	7512	7614	7633	7668	7857	7949	8251	8316
8377	8472	8501	8542	8543	8612	8715	8730	8782	8848	8880	8889	8926
9066	9195	9210	9225	9248	9271	9274	9309	9317	9410	9476	9601	9630
9667	9673	9729	9736	9741	9749	9797	9861	9867	9934	9950	10080	10096
10133	10223	10246	10267	10316	10336	10398	10441	10471	10482	10496	10514	10530
10652	10655	10656	10662	10691	10712	10737	10774	10884	10894	10898	10918	10926
10945	10957	10999	11095	11135	11208	11242	11262	11267	11453	11466	11488	11611
11649	11658	11693	11715	11765	11771	11811	11836	11937	11971	12012	12026	12066
13129	12138	12141	12168	12176	12181	12195	12217	12218	12232	12283	12332	12396
12405	12438	12499	12566	12574	12597	12620	12638	12654	12662	12708	12727	12739
12744	12789	12820	12894	12903	12938	12954	12956	12964	12982	13002	13003	13037
13070	13081	13138	13226	13181	13141	13364	13413	13458	13471	13482	13569	13574
13584	13601	13710	13712	13759	13778	13791	13794	13830	13897	13908	13994	14079
14173	14220	14341	14365	14372	14396	14414	14475	14573	14605	14621	14692	14702
14805	14846	14857	14881	14959	14965	14975	15138	15139	15152	15201	15262	15358
15403	15426	15497	15577	15614	15682	15684	15774	15838	15963	15972	16004	16017
16085	16111	16117	16227	16297	16312	16313	16406	16444	16489	16545	16625	16676
16733	16788	16832	16891	16918	16936	17018	17065	17069	17243	17308	17326	17331
17334	17452	17479	17513	17545	17619	17625	17644	17664	17683	17772	17796	17807
17811.												

II. Prioritäts-Actien zu 100 Thaler.

Verzeichnis der 94 Nummer, welche in der 48 Verlosung am 15 April 1897 gezogen worden sind.

133	157	228	247	280	306	321	457	502	519	545	591	625
695	726	744	746	749	768	869	946	963	1085	1094	1121	1131
1133	1177	1215	1229	1266	1284	1288	1317	1342	1357	1445	1448	1504
1506	1546	1548	1757	1779	1793	1808	1823	1856	1933	1936	1938	2005
2034	2037	2073	2099	2108	2114	2148	2186	2192	2213	2217	2221	2227
2250	2276	2334	2372	2379	2523	2524	2557	2580	2612	2640	2670	2746
2815	2835	2870	2930	2943	2992	3030	3034	3045	3055	3067	3166	3177
3228	3352	3446.										

Die Auszahlung der am 15 April 1897 verlosten Obligationen und Prioritäts-Actien erfolgt ab 1 Juli 1897.

Ausstands-Nachweis

enthaltend die verlosten Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Obligationen und Prioritäts-Actien, welche bisher zur Rückzahlung **noch nicht beigebracht** worden sind.

Eisenbahn-Obligationen						Pioritäts-Actien	
Nummer	Verlosungs-Jahr	Nummer	Verlosungs-Jahr	Nummer	Verlosungs-Jahr	Nummer	Verlosungs-Jahr
567	1894	5967	1896	13239	1894	1032	1896
1323	1896	6548	1896	13555	1896	1555	1896
2792	1895	6682	1896	13767	1895	2593	1896
3964	1894	9948	1896	14217	1894	2950	1896
4000	1896	10697	1896	15221	1893	3239	1896
4713	1896	12054	1894	16280	1896	3376	1896
4951	1896	12325	1896	17454	1896	3377	1896
4955	1895	12897	1896				
5177	1896	13133	1895				

L. 20294 (3593 3—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Iwana Marneckiego i Tomka Bytynę z Konstantynówki, że celem doręczenia im tusąd. uchwał tabularnych z dnia 15 czerwca 1896 l. 11550 ustanowił kuratora w osobie adw. dr. Pohoreckiego z Tarnopola.

Tarnopol, 20 października 1896.

L. 18189 (3565 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach zawiadamia nieznaną z życia i pobytu Fedorę Mereszczuk, iż przeciw niej wniósł Andrij Kardaszczuk pozew o zapłacenie 104 zł. 48 ct., wskutek czego ustanowiono jej kuratorem dr. Friedmana adwokata w Kutach i termin do rozprawy sumarycznej wyznaczono na dzień 20 sierpnia 1897.

Kuty, 29 kwietnia 1897.

L. 4093 (3557 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Matwija Kudryka z Cebrowa, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 11 sierpnia 1896 l. 6297 ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Csillika z Cebrowa.

Tarnopol, dnia 28 lutego 1897.

L. 1872 (3560 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Annę zam. Sokołyk, że w celu doręczenia jej uchwały z dnia 15 grudnia 1897 l. 18976 i następnych, tudzież zastępywania jej w sprawie spadkowej po śp. Eudokii Kierylук kuratorem c. k. notaryusz Witosławski w Borszczowie ustanowiony został.

Wzywa się ją, by potrzebną informacyę temuż kuratorowi udzieliła lub innego pełnomocnika ustanowiła.

Borszczów, 5 marca 1897.

L. 1387 (3556 3—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z życia, miejsca pobytu i zamieszkania Franciszka Solińskiego z Iwaczowa górnego, że celem zatwierdzenia nadkuratelarnego umowy o zamianę z daty Tarnopol 18 sierpnia 1877 l. rep. 15555 dotyczącej zamiany pgr. l. 833/1 i 833/2 z Juliuszem hr. Korytowskim za pgr. l. 788|8 w Iwaczowie górnym położonych dla nieznanego z miejsca pobytu i zamieszkania Franciszka Solińskiego z Iwaczowa górnego ustanowił kuratora w osobie p. Szymona Kowalskiego z Iwaczowa górnego.

Tarnopol, 24 stycznia 1897.

L. 4748 (3555 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany podaje do wiadomości, że dnia 26 września 1896 zmarła w Tarnowie Józefa Benda mylnie Pietruszką zwana. Ponieważ niewiadomo, czy i które osoby mają prawo do spadku po niej pozostałego, przeto wzywa się tych, którzyby z jakiegobądź tytułu prawnego rościli sobie prawo do tego spadku, aby w ciągu roku od dnia niżej wyrażonegó wniesli w tutejszym c. k. sądzie deklaracyę spadkową, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego kuratorem ustanowiono pana adw. dr. Tertila w Tarnowie przyznanym będzie wykazującym się tytułem prawnym spadkobiercom, w razie zaś gdyby się nikt nie oświadczył dziedzicem, spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa przyznanym będzie.

Tarnów, dnia 30 kwietnia 1897.

L. 3294 (3689 3—3)

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych pozwanych Teklę Zygmunt, Szymona Zygmunta i Salomeę Waskiewicz, że w sporze drobiazgowym Michała i Anieli Serkisów peto 25 zł. 94 ct. w. a, ustanowił dla nich kuratora w osobie p. Bronisława Nowińskiego c. k. notaryusza w Leżajsku i termin do rozprawy na dzień 8 czerwca 1897 wyznaczył.

Leżajsk, 10 kwietnia 1897.

L. 15227 (3518 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Koch, że uchwałą z 24 lutego 1897 l. 15227 ustanowił dla niej kuratora w osobie Iwana Dubiaka z Weleśnicy górnej i temuż uchwałę tabularną z dnia 25 września 1894 l. 11522 dla niej przeznaczoną dorecza.

Nadwórna, dnia 24 lutego 1897.

L. 10835 (3510 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie ogłasza, że w tutejszo sądowym depozycie znajdują się następujące masy depozytowe w przechowaniu o których podjęcie właściciele od lat 30 się nie zgłosili, a mianowicie:

A. w gotówce:

1. na rzecz Jana Szymalowskiego do l. 2150/860 16 ct.

2. na rzecz Rozalii Petry 8 ct.

3. na rzecz Katarzyny Kuliczkowskiej do l 1262/1857 $8^1/_2$ ct.

4. na rzecz Błażka Lubienieckiego do l. 1917/1856 2 zł. 10 ct.

5. na rzecz Elżbiety Lewickiej do l. 482/1857 2 zł. $41^1/_2$ ct.

6. na rzecz Jana Kropielnickiego d l. 1412/1857 1 zł. $25^1/_2$ ct., 1 zł. 5 ct., 1 zł. 5 ct., 1 zł. 5 ct. 2 zł. 10 ct.

7. na rzecz Marceli Schodnickiej 27 ct

8. na rzecz Alberta Tokarskiego do l. 750/1858 9 ct.

9. na rzecz Chaima Dawida Schwerberga do l. 397/860 47 ct.

10. na rzecz Warwary Rudeń 1 zł. 48 ct.

11. na rzecz Beine Sprince Birnbaum do l. 1637|1861 3 zł.

12. na rzecz T. O. Winklera do l. 3125|1860 16 zł.

13. na rzecz Tekli Hubel 4 zł. $89^1/_2$ ct.

14. na rzecz Michała hr. Baworowskiego do l. 1713/1864 7 zł. 5 ct.

15. na rzecz N. Frechtera 54 ct.

dalej na rzecz nieznanych właścicieli kwoty:

16. do l. 357/ 859 kwota 8 zł.
17. do l. 96/864 „ 4 zł. 20 ct.
18. do l. 988/864 „ 3 zł. 64 ct.
19. do l. 669 864 „ 5 zł.
20. do l. 1423/864 „ 27 zł. $24^1/_2$ ct.
21. do l. 1220/864 „ 4 zł. 79 ct.
22. do l. 1579/864 „ 12 zł. 14 ct.
23. do l. 997/865 „ 24 zł.
24. do l. 1214/865 „ 2 zł. 10 ct.
25. do l. 1214/865 „ 1 zł. 43 ct.

26. nadesłana w r. 1855 przez były urząd dominikalny w Jagielnicy kwota 21 zł. 72 ct.

Ponieważ właściciele tych depozytów a względnie ich prawonabywcy z miejsca pobytu nie są znani przeto wdraża się postępowanie celem uznania tych mas za przepadłe i wzywa się odnośnych właścicieli, ażeby w ciągu roku sześciu tygodni i trzech dni od trzeciego ogłoszenia tego edyktu licząc, do sądu się zgłosili i prawa swoje wykazali inaczej bowiem po upływie tego terminu depozyta powyższe za przepadłe uznane i Wysokiemu Skarbowi Państwa przyznane zostaną.

Czortków, 31 grudnia 1896.

L. 6942 (3505 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Szymona Skarbek Małczewskiego, iż dla niego w sprawie egzekucyjnej powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku przeciw Szymonowi Skarbek Malczewskiemu pto 500 zł z pn. kuratorem ad actum adw. dr. Ludwik Glaser w Tarnowie ze substytucyą adw. dr. Jana Steca w Tarnowie ustanowiony został.

Tarnów, 15 kwietnia 1897.

L. 18476 (3506 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie, zawiadamia Michała Chomickiego przebywającego za granicami państwa, że w sprawie egzekucyjnej Chaima Srula Eisenberga przeciw niemu pto 100 zł. w. a. zpn. ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Komerinera w Borszczowie, któremu dorecza się uchwałę z 31 grudnia 1896 l. 18476.

Wzywa się Michała Chomickiego, by ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebną informacyę lub innego zastępcę sobie ustanowił.

Borszczów 31 grudnia 1896.

L. 4088 (3563 3—3)

Niewiadomych z pobytu Antoniego i Jadwigę Nowosielskich i Leopolda Laporte w sprawie wydzielenia parcel z wyk. hip. l. 74 gm. Dominikowice Józefa Owczarza własnego, utworzenie nowego ciała hipotecznego i wpisanie prawa własności tegoż ostatniego na rzecz Jana i Wiktoryi z Dutkow mał. Owczarzów, dla nich kuratorem ad actum adw. dr. Karol Neumann w Gorlicach ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 24 czerwca 1896.

L. 3620 (3567 3—3)

Zawiadamia się niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana i Katarzynę Keklaków, że w sprawie zaintabulowania Antoniego i Maryanny Gościńskich za właścicieli realności l. w. h. 734 ks. gr. gm. Muszyna, Józef Buszek dla nich ustanowionym został kuratorem i że temuż rezolucya z dnia 1 lutego 1896 l. 8754 doręczoną została.

Rzeczą jest Katarzyny i Jana Keklaków udzielić kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sami sobie przypiszą skutki zaniedbania.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 9 czerwca 1896.

L. 7836 (3588 3—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Fischla Hoffmana, że na prośbę Berla Grossberga de praes. 18 marca 1897 l. 6789 wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 109 zł. w. a. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. H. Blausteinowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Sagera z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informacyę, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 29 kwietnia 1895.

L. 465 (3538 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Fryderyka Mejrickiego a względnie tegoż niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że Grzegorz i Natalia z Utrysków Pilińscy wnieśli przeciw niemu pozew o uznanie własności i zaintabulowanie za właścicieli realności objętej lwh. 368 ks. gr. gminy kat. Komarno, że kuratorem dla nich adw. dr. Józef Gottlieb w Komarnie ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Komarno, 10 stycznia 1897.

L. 1694 (3532 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa posiadacza weksla z daty Złoczów 12 marca 1894 na 100 zł. opiewającego na blankiecie wekslowym 10 centowym spisanego za sześć miesięcy od daty płatnego przez Klarę Lachowską wobec c. k. notaryusza p. Feliksa Miskyego do l. 13502 jako akceptantkę podpisanego legalizowanego a przez Walentego Juszczaka wystawionego, by go do dni 45 tutejszemu Sądowi przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel rzeczony za umorzony uznanym zostanie.

Złoczów, 13 marca 1897.

L. 26506 (3599 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnopolu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę 1 sl. Mykietów, 2 śl. Ciopyk z Denysowa, że celem doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 1 września 1896 l. 16231 ustanowił kuratora w osobie adwokata dr Rajmunda Schmidta z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 19 grudnia 1896.

L. 93 (3598 3—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Sołomkę z Denysowa, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 21 sierpnia 1896 l. 17238 ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Parnassa z Tarnopola.

Tarnopol, 29 stycznia 1897.

L. 1943 (3600 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Brodę z Kopczyniec, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 1 września 1896 l. 15868 ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Trzcienieckiego z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 15 lutego 1897.

L. 1970 (3592 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach wdrażając postępowanie amortyzacyjne na prośbę Anieli Wesołowskiej wzywa posiadaczy weksli następującej treści:

1. Kęty 20 October 1896, Pr. 50 fl. ö. W. Sechs Monate a datto zahlen Sie gegen diesen Prima-Wechsel an die Ordre meinen Eigenen die Summe fünfzig Gulden ö. W. den Werth in Baaren und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht. Herrn Paul Leszczyński und Frau Karolina Leszczyńska in Kęty angenommen Paweł Leszczyński, Karolina Leszczyńska.

2. Kęty den 1 Jänner 1897, Pr. 100 fl. ö. W. Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meinen Eigenen die Summe von Hundert Gulden ö. W. den Werth im Baaren und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht. Herrn Josef und Teresia Kowalski in Kęty angenommen Josef Kowalski, Teresia Kowalska.

3. Kęty den 17 August 1896, Pr. 100 fl. ö. W. Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meinen Eigenen die Summe von Hundert Gulden ö. W. den Werth im Baaren und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht. Franciszek Włodyga angenommen Józef Włodyga, Katarzyna Włodyga (na drugiej stronie) Franciszek Włodyga.

4. Kęty den 1 October 1896, Pr. 250 fl. ö. W. drei Monate a datto zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre der Frau Aniela Wesołowska die Summe von zwei hundert fünfzig Gulden östr. Währ. den Werth im Baaren und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht. Herrn Alexander Surma und Frau Marie Surma angenommen, Alexander Surma, Maryanna Surma, aby weksle te w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu niniejszego w „Gazecie lwowskiej" licząc tem pewniej tut. sądowi przedłożyli, ileże po bezskutecznym upływie zakreślonego terminu weksle te na powtórne żądanie podającej za umorzone uznane zostaną.

Wadowice, 10 kwietnia 1897.

L. 1859 (3594 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Hołyka z Borek wielkich, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 1 sierpnia 1896 l. 15591 ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Csillika z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 22 lutego 1897.

L. 3032 (3807 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Antoninę Kozarską, że pod dniem 20 listopada 1896 l. 12744 wniósł dr. Leszek Majewski pozew drobiazgowy o zapłatę kwoty 24 zł. z pn., że do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 31 maja 1897 o godz. 9 rano wyznaczony i kurator w osobie adw. dr. Kohla w Przemyślanach ustanowiony został.

Wzywa się przeto pozwaną, by temuż udzieliła środki do obrony służące lub innego zastępcę wybrała, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisze.

Dnia 7 maja 1897.

L. 2229 (3833 2—3)

C. k. Sąd zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Andrzeja Noworola z Nowej wsi, iż pod dniem 5 kwietnia 1897 l. 1986 Walenty Tomaha wniósł naprzeciw Magdaleннie Noworol i Andrzejowi Noworol skargę o zapłacenie sumy 150 zł. i że wskutek tego został termin do rozprawy sumarycznej na dzień 30 czerwca 1897 o godz. 9 rano wyznaczonym i dla Andrzeja Noworola został kurator w osobie Antoniego Woźniaka ustanowiony.

Wzywa się więc Andrzeja Noworola, ażeby potrzebne do obrony okoliczności lub dokumenta ustanowionemu kuratorowi lub innemu pełnomocnikowi wręczył, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać musi.

C. k. Sąd powiatowy.

Głogów, dnia 30 kwietnia 1897.

L. 97 (3601 3—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Łukasza Sałatyckiego z Kopczyniec, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 30 czerwca 1896 l. 13091, ustanowił kuratora w osobie adw. dr. Zarzyckiego z Tarnopola. Tarnopol, 29 stycznia 1897.

Doniesienia prywatne.

Budowa nowego teatru miejskiego we Lwowie.

Ogłoszenie ofertowe.

Celem oddania w przedsiębiorstwo robót ziemnych, betonowych, murarskich, asfaltowych, kamieniarskich i ciesielskich przy budowie nowego teatru miejskiego we Lwowie, odbędzie się pertraktacya ofertowa w sali posiedzeń Magistratu król. stoł. miasta Lwowa w dniu 22 maja 1897 r. przed południem o godzinie 11.

Chcący się o to przedsiębiorstwo ubiegać, winni wnieść w powyższym terminie oferty zapieczętowane, ze stósownym napisem na kopercie i zaopatrzyć je w przepisane pokwitowanie ze złożonego w kasie miejskiej wadyum.

Oferty mogą być oddawane na każdą z powyżej wymienionych robót osobno, lub na kilka z nich, lub na wszystkie razem.

Warunki ogólne, szczegółowe, plany i wykazy, w które mają być wpisane ceny jednostkowe i sumy poszczególnych robót, mogą być przejrzane w kancelaryi kierownika budowy w państwowej szkole przemysłowej, przy ulicy Teatralnej we Lwowie w godzinach od 9 do 12 przed i od 3 do 5 po południu.

Lwów, dnia 9 maja 1897. **Magistrat.**

Ogłoszenie licytacyi.

Oddział zastawniczy galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Jagiellońska l. 3 (dom własny),

podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem ostatnim marca 1897 r. zastawy, dnia 2 i 3 czerwca 1897 r. w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytacyę (w myśl §. 59 statutów Banku) najwięcej dającemu, za gotówkę sprzedane zostaną.

UWAGA. W dniu licytacyi nie będą przyjmowane ani prolongaty, ani wykupna. 583

Lwów, dnia 3 maja 1897.

Krajowa stacya botaniczno-rolnicza w Dublanach.

Konkurs.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę asystenta krajowej stacyi botaniczno-rolniczej w Dublanach.

Do posady tej przywiązane jest wynagrodzenie w kwocie 600 zł. rocznie wraz z wolnem kawalerskiem pomieszkaniem.

Wymagane kwalifikacye: ukończone studya rolnicze lub przyrodnicze.

Podania na imię Wydziału krajowego wnosić należy na ręce kierownictwa stacyi botaniczno-rolniczej w Dublanach.

Do podań załączyć należy: metrykę, curriculum vitae, świadectwa ukończonych studyów, prace drukowane.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.